

ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμός: 214/2018

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ

Του Α' Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών

Συνεδρίαση της 25-1-2018 σε συνέχεια των δικασίμων 7-12-2017, 27-10-2017 και
18-10-2017

ΣΥΝΘΕΣΗ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ	ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ	ΠΡΑΞΕΙΣ
Γεώργιος Κόκκορης Πρόεδρος Εφετών Τριανταφυλλιά Πατρώνα Μαρία Γιαννακοπούλου Αλέξιος Ορτεντζάτος Παγώνα Παναγιώτου Εφέτες Απόστολος Μακρόπουλος Εισαγγελέας Εφετών Ερασμία Κανατά Γραμματέας	ΠΑΡΩΝ	Νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες κατ'επάγγελμα και κατ'εξακ/ση σε συνδ. με παθητική δωροδοκία σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου ζημίας άνω των 150.000 ευρώ

ΕΚΘΕΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ

Η συνεδρίαση, έγινε δημόσια, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου.

Ο Πρόεδρος, εκφώνησε το όνομα του κατηγορουμένου, ο οποίος εμφανίστηκε και ο Πρόεδρος τον ρώτησε για τα στοιχεία του αυτός απάντησε ότι ονομάζεται όπως αναφέρεται παραπάνω και ότι διορίζει συνηγόρους τους για να τον υπερασπιστούν τους

παρόντες δικηγόρους Θεόδωρο ΜΑΝΤΑ του ΔΣΑ και Παύλο ΤΟΠΑΛΝΑΚΟ του ΔΣΘ, οι οποίοι αποδέχτηκαν το διορισμό τους.

Ο Πρόεδρος είπε στον κατηγορούμενο, να προσέξει την κατηγορία όπως θα απαγγελθεί από τον Εισαγγελέα και τη συζήτηση, συγχρόνως δε τον πληροφόρησε ότι έχει το δικαίωμα να αντιτάξει στην κατηγορία πλήρη έκθεση των ισχυρισμών του, καθώς και να υποβάλει τις παρατηρήσεις του μετά την εξέταση κάθε μάρτυρα ή την έρευνα οποιουδήποτε άλλου αποδεικτικού μέσου.

Στο σημείο αυτό της δίκης εμφανίστηκε
 οποία αφού έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο δήλωσε στο Δικαστήριο ότι άσκησε την υπ' αριθμ. 503/6-10-2016 έκθεση έφεσης- παρέμβασης κατά το άρθρο 492 Π.Κ. αιτούμενη την αποδέσμευση του ημίσεως της επί της οδού Προμηθέως 78, Διόνυσος Αττικής, οικίας της, η οποία εκτίσθη δι' ιδίων χρημάτων προερχομένων από την πώληση ακινήτων πατρικής και μητρικής περιουσίας.

Στο σημείο αυτό της δίκης εμφανίστηκαν και
 , κάτοικοι Αθηνών , οι οποίες δήλωσαν ότι παρίσταται το Ελληνικό Δημόσιο ως πολιτικώς ενάγων κατά του κατηγορουμένου και κατέθεσαν γραπτώς την παρακάτω δήλωση :

**ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΠΕΝΤΑΜΕΛΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ
 ΑΘΗΝΩΝ**

ΔΗΛΩΣΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Του Ελληνικού Δημοσίου, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος εδρεύει στην Αθήνα (οδός Καραγεώργη Σερβίας, αριθμ. 10-ΑΦΜ 090165560)

ΚΑΤΑ

... της Πολεμικής Αεροπορίας.

Εκδικάζεται ενώπιον του Δικαστηρίου Σας κατά τη δικάσιμο της 7-12-2017 έφεση του ανωτέρω -καθού η παρούσα κατά της υπ' αριθμ. 3358, 3560/2016 καταδικαστικής αποφάσεως του Α' Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών. Δυνάμει της αποφάσεως αυτής ο ως άνω κατηγορούμενος, μεταξύ άλλων, υποχρεώθηκε να καταβάλει στο πολιτικώς ενάγον Ελληνικό Δημόσιο, χωρίς προσωπική του κράτηση, το ποσό των 600.000 ευρώ για την υλική του ζημία και το ποσό των 10.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για τη ηθική του βλάβη.

Με την παρούσα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 του Ν.2711/1953, 18 του Ν.72/1973 και 63 του ΚΠΔ, το Ελληνικό Δημόσιο, νομίμως εκπροσωπούμενο, παρίσταται ενώπιον Σας διά της πληρεξούσιας του Κωνσταντίνας Μαρίνου, Παρέδρου Ν.Σ.Κ, και επαναλαμβάνει την ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου δηλωθείσα παράσταση πολιτικής αγωγής, δεδομένου ότι από τις πράξεις του ανωτέρω κατηγορουμένου υπέστη υλική ζημία και ηθική βλάβη.

Ειδικότερα, το Ελληνικό Δημόσιο δηλώνει ότι παρίσταται ως πολιτικώς ενάγον για την επιδίκαση ποσού 600.000 ευρώ ως αποζημίωση για την επελθούσα σε αυτό υλική ζημία και 10.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την προκληθείσα σε αυτό ηθική βλάβη, καθώς και την καταδίκη στη δικαστική του δαπάνη.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Και με την επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματος μου

ΑΙΤΟΥΜΑΙ

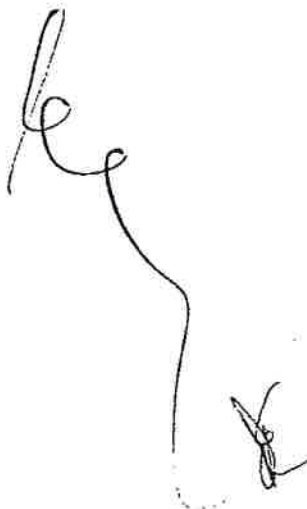
Να γίνει δεκτή η παρούσα δήλωση.

Να καταδικασθεί ο καθού η παρούσα να μου καταβάλει το πρωτοδίκως επιδικασθέν ποσό των 600.000 ευρώ ως αποζημίωση για την υλική μου ζημία και το ποσό των 10.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την προκληθείσα σε εμένα ηθική βλάβη και να καταδικαστεί στη δικαστική μου δαπάνη.

Αθήνα , 7-12-2017

Η Πληρεξούσια του Ελληνικού Δημοσίου

Στο σημείο αυτό της δίκης οι συνήγοροι του κατηγορουμένου αφού έλαβαν διαδοχικά το λόγο από τον Πρόεδρο ανέπτυξαν προφορικά τις αντιρρήσεις τους για την παράσταση της πολιτικής αγωγής και ο συνήγορος του κατηγορουμένου Θεόδωρος Μαντάς κατέθεσε και γραπτώς τις παρακάτω αντιρρήσεις :

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΜΑΝΤΑΣ
& ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΛΟΥΚΑΡΕΩΣ 19 ΑΘΗΝΑ, 114 75
Τ 210 3803115 / 210 3837340 F 210 3801259
email: th.mantas@tmantas.gr
www.mantas-law.gr

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ Α' ΠΕΝΤΑΜΕΛΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ

(για καταχώρηση στα πρακτικά της δίκης κατ' άρθρο 141 παρ. 2
Κ.Π.Δ.)

Πεντ

Αθηνών

ΚΑΤΑ

Του Ελληνικού Δημοσίου και οιουδήποτε τρίτου παρίσταται ως πολιτικώς ενάγων σε βάρος μου, όπως νόμιμα εκπροσωπούνται.

Με την παρούσα υποβάλλω αντιρρήσεις κατά της δήλωσης παράστασης πολιτικής αγωγής του Ελληνικού Δημοσίου και οιουδήποτε τρίτου, όπως νόμιμα εκπροσωπούνται, στην ποινική δίκη που διεξάγεται εναντίον μου ενώπιον του Δικαστηρίου σας. Και τούτο διότι, εν προκειμένω, δεν νομιμοποιούνται ενεργητικά, κατ' άρθρο 63 Κ.Π.Δ., να προβούν σε δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής, αιτούμενοι αποκατάστασης της θετικής ζημίας, που επικαλούνται ότι υπέστησαν.

Σύμφωνα με το άρθρο 63 Κ.Π.Δ.: «η πολιτική αγωγή για την αποζημίωση και την αποκατάσταση από το έγκλημα και για την χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης μπορεί να ασκηθεί στο ποινικό δικαστήριο από τους δικαιούμενους σύμφωνα με τον αστικό κώδικα», ενώ σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 82 Κ.Π.Δ.: «όποιος έχει το δικαίωμα να ασκήσει την πολιτική αγωγή στο ποινικό δικαστήριο (άρθρο 63) μπορεί να δηλώσει ότι παρίσταται ως πολιτικώς ενάγων στην ποινική διαδικασία».

Δυνάμει του υπ' αριθμ. 1965/2015 αμετάκλητου βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών παραπέμφθηκα στην εν λόγω υπόθεση προκειμένου να διαστώ ως υπαίτιος για την παράβαση των διατάξεων της νομοθεσίας που αφορά στη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα κατ' εξακολούθηση και κατ' επάγγελμα, ήτοι για παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1, 12, 14, 26 παρ. 1, 27, 98 ΠΚ, 1 στοιχ. α' υποπερ. αιβ', αιζ' και β, 2 παρ.1 και 4 Ν.2331/1995, όπως η υποπερ. αιζ προστέθηκε με το άρθρο 2 παρ. 16 Ν.2479/1997 και η παρ. 4 με το άρθρο πέμπτο του Ν.2655/1998 έως την κατάργησή τους τελικά με το Ν. 3691/2008.

Ως νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες περιγράφεται η διαδικασία, μέσω της οποίας αποκρύπτεται η ύπαρξη, η παράνομη πηγή ή η παράνομη χρήση εσόδων, τα οποία στη συνέχεια μεταμφιέζονται με τέτοιο τρόπο, ώστε η προέλευσή τους να εμφανίζεται ως νόμιμη (βλ. Ελ. Συμεωνίδου-Καστανίδου, Οργανωμένο Έγκλημα και Τρομοκρατία, σελ. 166 επ.). Το σχήμα του εγκλήματος της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα προϋποθέτει ουσιαστικά και τυπικά την τέλεση μιας προηγούμενης πράξης, από την οποία προκύπτουν οικονομικής υφής έσοδα δηλ. να τελείται ένα έγκλημα το οποίο παράγει την κρίσιμη «βρόμικη» περιουσία. Επόμενη δε πράξη είναι η νομοτυπική

συμπεριφορά της νομιμοποίησης αυτής της «περιουσίας», όταν πλέον το ήδη «βρόμικο» χρήμα που έχει παράχθει, αποκτά, με τη δράση τρίτου, νομιμοφανή υπόσταση και παρεισάγεται στους αρμούς του νόμιμου κύκλου του χρήματος, χωρίς να μπορεί να ανιχνευτεί ευχερώς η προέλευση του από ένα προηγούμενο έγκλημα (Σ. Παύλου, Ο Ν.3691/2008 για την πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, ΠοινΧρ. ΝΗ-923 επ.). Με το άρθρο 55 του ισχύοντος σήμερα Ν. 3691/5-08-2008 καταργήθηκε ρητά η προϊσχύουσα νομοθεσία του Ν. 2331/1995, όπως αυτή κατέληξε να ισχύει με τις τροποποιήσεις της.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 2 νομιμοποίηση εσόδων από τις εγκληματικές δραστηριότητες (ξέπλυμα χρήματος), που προβλέπονται στο άρθρο 3, αποτελούν οι ακόλουθες πράξεις:

α) Η μετατροπή ή η μεταβίβαση περιουσίας εν γνώσει του γεγονότος ότι προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητες ή από πράξη συμμετοχής σε τέτοιες δραστηριότητες, με σκοπό την απόκρυψη ή τη συγκάλυψη της παράνομης προέλευσης της ή την παροχή συνδρομής σε οποιονδήποτε εμπλέκεται στις δραστηριότητες αυτές, προκειμένου να αποφύγει τις έννομες συνέπειες των πράξεων του.

β) Η απόκρυψη ή η συγκάλυψη της αλήθειας με οποιοδήποτε μέσο ή τρόπο, όσον αφορά στη φύση, προέλευση, διάθεση, διακίνηση ή χρήση περιουσίας ή στον τόπο όπου αυτή αποκτήθηκε ή ευρίσκεται ή την κυριότητα επί περιουσίας ή σχετικών με αυτή δικαιωμάτων, εν γνώσει του γεγονότος ότι η περιουσία αυτή προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητες ή από πράξη συμμετοχής σε τέτοιες δραστηριότητες.

γ) Η απόκτηση, κατοχή, διαχείριση ή χρήση περιουσίας, εν γνώσει κατά το χρόνο της κτήσης ή της διαχείρισης, του γεγονότος ότι η περιουσία προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητες ή από πράξη συμμετοχής σε τέτοιες δραστηριότητες.

δ) Η χρησιμοποίηση του χρηματοπιστωτικού τομέα με την τοποθέτηση σε αυτόν ή τη διακίνηση μέσω αυτού εσόδων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες, με σκοπό να προσδοθεί νομιμοφάνεια στα εν λόγω έσοδα και

ε) Η σύσταση οργάνωσης ή ομάδας δύο τουλάχιστον ατόμων για τη διάπραξη μιας ή περισσότερων από τις πράξεις που αναφέρονται στα παραπάνω στοιχεία α έως δ και η συμμετοχή σε τέτοια, οργάνωση ή ομάδα.

Από τη διατύπωση του νόμου προκύπτει ότι το έγκλημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα είναι έγκλημα συνάφειας ή εξαρτημένο, δηλ. δεν στοιχειοθετεί κανένα έγκλημα χωρίς το προηγούμενο βασικό αδίκημα, αλλά μια νόμιμη πράξη (βλ. Ν. Λίβου, Το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος και η εξιχνίαση του κλπ, 2007, 360-362). Υποστηρίζεται ότι το έννομο αγαθό που προστατεύεται από τις διατάξεις με τη νομιμοποίηση είναι το ίδιο που κάθε φορά προσβάλλεται με τη βασική πράξη και συνεπώς η συρροή των δύο εγκλημάτων είναι φαινομενική πραγματική (βλ. Σ. Παύλου-Γ. Δημήτριάνα, Η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες στη διαχρονική της διάσταση, έκδοση 2009, σελ. 23, Ε. Καμπέρου-Νταλά, Ο Ν.3691/2008 για το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, σελ. 63, 156 επ.). Ακόμη, έχει υποστηριχθεί η άποψη ότι το έννομο αγαθό που έχει προσβληθεί με το βασικό έγκλημα μπορεί να θιγεί εκ νέου με το ξέπλυμα αφενός με την εμβάθυνση της προσβολής αν πρόκειται για ατομικά έννομα αγαθά, αφετέρου με τη δημιουργία αφηρημένου κινδύνου επανάληψης του βασικού εγκλήματος με τη χρήση των ήδη νομιμοποιούμενων εσόδων (Π. Βασιλακόπουλο, Ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, ΠοινΧρ. ΜΣΤ-1365). Τέλος, μια τρίτη άποψη υποστηρίζει ότι ναι μεν με το ξέπλυμα θίγεται το έννομο αγαθό που προσβάλλεται με το προηγούμενο βασικό αδίκημα λόγω του εξαρτημένου χαρακτήρα του πρώτου από το δεύτερο, αλλά παράλληλα προσβάλλονται και άλλα αυτοτελή έννομα αγαθά.

Η αντικατάσταση του Ν. 2331/1995 με τον Ν. 3424/2005 και στη συνέχεια με τον Ν. 3691/2008 οδήγησε σε πλήθος αναλύσεων αναφορικά με

το προστατευόμενο έννομο αγαθό, τουλάχιστον σε επίπεδο δικαιοπολιτικής εξαγγελίας. Στην εισηγητική έκθεση του Ν. 3691/2008 αναφέρεται ότι:

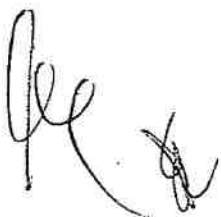
«με τον παρόντα νόμο επιδιώκεται η αναβάθμιση των εν γένει μηχανισμών της χώρας μας για την πρόληψη και καταστολή των αδικημάτων της Νομιμοποίησης Εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας, καθώς και η προστασία της ακεραιότητας και φήμης του χρηματοπιστωτικού τομέα από τα ανωτέρω αδικήματα».

Υποστηρίζεται ότι η νομοθεσία περί νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα προστατεύει την ίδια την κοινωνία, την οικονομία και την ομαλή λειτουργία της και αιόνη τον υγιή ανταγωνισμό που διαταράσσεται από τη νομιμοποίηση αυτή καθαυτή. Επιπλέον, έχει υποστηριχθεί ότι προστατευόμενο έννομο αγαθό είναι η απόνομή δικαιοσύνης, αλλά και το χρηματοπιστωτικό ή εν γένει το οικονομικό σύστημα.

Εξάλλου, από τη διάταξη του άρθρου 63 ΚΠΔ, που ορίζει ότι η πολιτική αγωγή για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης μπορεί να ασκηθεί και ενώπιον του ποινικού δικαστηρίου από τους δικαιούμενους κατά τις διατάξεις του αστικού κώδικα, προκύπτει ότι ο καθορισμός των προσώπων, που δικαιούνται να παρασταθούν ως πολιτικώς ενάγοντες στην ποινική δίκη πραγματοποιείται διαμέσου της παραπομπής στις σχετικές διατάξεις του ΑΚ, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και εκείνες των άρθρων 914 και 932. Με τις τελευταίες αυτές διατάξεις, σε περίπτωση αδικοπράξιας παρέχεται αξίωση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης στον φορέα του δικαιώματος, που προσβάλλεται και ζημιώνεται κατά άμεσο τρόπο. Δηλαδή, δικαιούχος της αποζημίωσης αυτής είναι μόνο ο αμέσως ζημιούμενος από την πράξη όχι όμως και ο έμμεσος ζημιούμενος από αυτή (ΑΠ 1327/2001 ΠοινΧρ ΝΒ', 537, ΑΠ 667/2000 ΠοινΧρ ΝΑ',

36). Η πολιτική αγωγή ενώπιον του ποινικού δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί μόνο από πρόσωπα που ζημιώνονται αμέσως από το έγκλημα και όχι από κάθε άλλο στο οποίο αντανακλούν οι υλικές και ηθικές συνέπειες του εγκλήματος (ΑΠ 1083/91 (Συμβ.) ΝοΒ 40, 129). Με άλλα λόγια, η ζημία εκτιμάται από την προσωπική και ευθεία σχέση μεταξύ του αδικηθέντος και του εγκλήματος. Αυτό σημαίνει ότι μεταξύ του εγκλήματος και του αδικηθέντος δεν πρέπει να μεσολαβεί άλλο πρόσωπο, φυσικό ή νομικό, γιατί στην αντίθετη περίπτωση η ζημία που προκαλείται είναι έμμεση. Έμμεση θεωρείται η ζημία και στην περίπτωση βλάβης συλλογικών (υπερατομικών) έννομων αγαθών, οπότε δεν είναι παραδεκτή η παράσταση πολιτικής αγωγής, δεδομένου ότι με τα εγκλήματα κατά του κράτους ή του κοινωνικού συνόλου δεν τίγονται ατομικά έννομα αγαθά. Η προσβολή των προστατευόμενων εννόμων αγαθών δημοσίου συμφέροντος δεν θίγει άμεσα τα άτομα που βιώνουν τα αγαθά αυτά, στα οποία εμμέσως και μόνο αντανακλά η προσβολή, και επομένως δεν μπορούν αυτά να παραστούν ως πολιτικώς ενάγοντες.

Έχει κριθεί στη νομολογία δε, πως το Ελληνικό Δημόσιο ζημιώνεται έμμεσα από το ως άνω περιγραφόμενο έγκλημα και όχι άμεσα, όπως απαιτείται από το νόμο για την ενεργητική νομιμοποίηση του πολιτικώς ενάγοντος, υφιστάμενο απλώς τις αντανακλαστικές συνέπειες από την άδικη πράξη που τελείται με τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η υπ αριθ. 2226/2014 και παρεμπίπτουσα υπ' αριθ. 3665/2012 Απόφαση του Γ' Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, η οποία δέχθηκε τις αντιρρήσεις κατά της παράστασης πολιτικής αγωγής και απέβαλε από τη διαδικασία το Ελληνικό Δημόσιο το οποίο παρέστη για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης όσον αφορά την μεταξύ άλλων την αξιόποινη πράξη της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα.

Συγκεκριμένα έκρινε πως η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα δεν προσβάλλει ευθέως έννομα αγαθά του Ελληνικού Δημοσίου και συνεπακόλουθα το Ελληνικό Δημόσιο δεν είναι αμέσως ζημιωθέν από την πράξη αυτή. (βλ Γ' Τομέλες Εφετείο Κακουρηγημάτων Αθηνών 2226/2014 με παρεμπίπτουσα απόφαση υπ' αριθ. 3665/2012)

Όπου ο νομοθέτης επιθυμεί δε την κατ' εξαίρεση παράσταση πολιτικής αγωγής σε περιπτώσεις συλλογικών εννόμων αγαθών, το ορίζει με ρητή διάταξη νόμου που προσδιορίζει τα ενεργητικώς νομιμοποιούμενα σε παράσταση πολιτικής αγωγής πρόσωπα, όπως έπραξε με το άρθρο 21 παρ.11 του Ν. 2523/1997 υπέρ του Δημοσίου επί εγκλημάτων φοροδιαφυγής ή με το άρθρο 31 παρ.6 του Ν. 3340/2005 υπέρ της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς επί αδικημάτων χειραγώγησης μετοχών και μόνο προς την υποστήριξη της κατηγορίας. Ακολούθως, σύμφωνα με την ορθή άποψη, οι διατάξεις του Ν. 3691/2008 που εξετάζονται εν προκειμένω προστατεύουν αυτοτελώς και ανεξάρτητα από το έννομο αγαθό που προστατεύεται κάθε φορά από το βασικό αδίκημα, υπερατομικά έννομα αγαθά, ήτοι κατά ορισμένους το έννομο αγαθό της ορθής απονομής δικαιοσύνης, υπό το πρίσμα ότι με το ξέπλυμα επιτυγχάνεται η συγκάλυψη και ματαιώνονται η ανεύρεση και η εν συνεχεία δήμευση της παράνομης περιουσίας (Γ. Τριανταφύλλου, Τιμ. Τομ για τον Ν. Ανδρουλάκη, 2003, σελ. 766 επ. καθώς και ΣυμβΠλημΘες/κης 918/2002), κατά άλλους η ασφάλεια των συναλλαγών, η σταθερότητα και ακεραιότητα του οικονομικού-χρηματοπιστωτικού συστήματος, αγαθά τα οποία καταφανώς πλήττονται από την «νομιμοφανή διείσδυση» παράνομων περιουσιακών στοιχείων, η κυκλοφορία των οποίων βλάπτει το φυσιολογικό καταμερισμό πλούτου και την οικονομική ανάπτυξη.

Ενόψει των ανωτέρω καθίσταται φανερό ότι οποιασδήποτε ερμηνεία περί του προστατευόμενου αγαθού του υπό κρίση νόμου και αν δεχτούμε προκύπτει αβίαστα ο άυλος χαρακτήρας του εννόμου αγαθού με αποτέλεσμα η διάταξη αυτή να καθίσταται ασυμβίβαστη με την έννοια του ιδιωτικού συμφέροντος.

Συνεπώς εφόσον στο υπό κρίση έγκλημα της νομιμοποίησης εσόδων δεν προστατεύεται ατομικό αλλά υπερατομικό έννομο αγαθό, στην σφαίρα δε προστασίας αυτού δεν εμπίπτει ιδιωτικό συμφέρον του Δημοσίου ή τρίτου, δεν νομιμοποιείται ενεργητικώς ούτε το Ελληνικό Δημόσιο ούτε οιοσδήποτε τρίτος να παρασταθεί ως πολιτικώς ενάγων στην παρούσα διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου σας και θα πρέπει για τον λόγο αυτόν να αποβληθεί από την περαιτέρω ποινική διαδικασία.

Ενόψει των ανωτέρω,

ΕΠΕΙΔΗ το προστατευόμενο έννομο αγαθό του αδικήματος της νομιμοποιήσεως εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα είναι αποκλειστικώς υπερατομικό, με αποτέλεσμα να μην νομιμοποιείται ούτε το Δημόσιο ούτε άλλος φορέας ή τρίτος να δηλώσει παράσταση πολιτικής αγωγής για το έγκλημα αυτό.

ΕΠΕΙΔΗ οι ως άνω αντιρρήσεις μου είναι νόμιμες, βάσιμες και αληθείς.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΖΗΤΩ

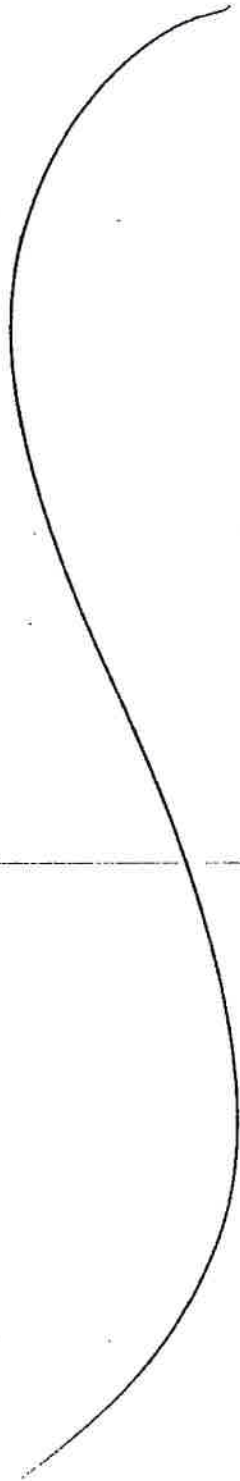
Να αποβληθεί από την περαιτέρω ποινική διαδικασία το Ελληνικό Δημόσιο και οιοσδήποτε τρίτος έχει δηλώσει παράσταση πολιτικής αγωγής, ως νομίμως εκπροσωπείται.

Αθήνα, 18 Οκτωβρίου 2017

Ο κατηγορούμενος δια του Συνηγόρου υπεράσπισης

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΜΑΝΤΑΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ - Α.Μ. Δ.Σ.Α. 80380
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΜΑΝΤΑΣ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ - Α.Μ. Δ.Σ.Α. 12325
ΑΡΜ. 2281399607 - ΔΟΥ: ΠΓ (ΠΓ' ΑΘΗΝΩΝ)
ΥΠΕΡΛΟΥΚΑΡΕΩΣ 19, Τ.Κ. 114 75 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210 68 05 115 / 210 38 67 340

L4

Handwritten signature or scribble.

Ο Εισαγγελέας αφού έλαβε το λόγο από την Πρόεδρο επιφυλάχθηκε να προτείνει και το Δικαστήριο επιφυλάχθηκε να απαντήσει διαρκούσης της συνεδριάσεως.

Ο Εισαγγελέας, αφού έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο, ανέπτυξε την έκθεση της έφεσης και πρότεινε να γίνει τυπικά δεκτή και παρέδωσε στον Πρόεδρο τον κατάλογο των μαρτύρων που κάλεσε για να υποστηρίξουν την κατηγορία και του οποίου αντίγραφο έχει επιδοθεί στον κατηγορούμενο, κατά το άρθρο 326 Κ. Ποιν. Δ., όπως προκύπτει από το αποδεικτικό που βρίσκεται στην δικογραφία και επιφυλάχθηκε να προτείνει για την έκθεση-παρέμβαση κατ'άρθρ. 492 Κ.Π.Δ. της

Ο Πρόεδρος εκφώνησε το όνομα της μάρτυρας της κατηγορίας και βρέθηκε παρούσα η

Κατόπιν ρώτησε τον κατηγορούμενο και τους συνηγόρους του, αν κλήτευσαν μάρτυρες υπεράσπισης και απάντησαν καταφατικά και παρέδωσαν στον Πρόεδρο σημείωμα που έγραφε τα ονόματα των μαρτύρων. Επίσης ο Πρόεδρος ρώτησε τον πολιτικώς ενάγοντα και τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, αν κλήτευσαν μάρτυρες και απάντησαν αρνητικά .

Αφού εκφωνήθηκαν τα ονόματα των μαρτύρων της υπεράσπισης από τον Πρόεδρο, βρέθηκαν παρόντες οι

Η Γραμματέας, με εντολή του Προέδρου, διάβασε το διατακτικό της εκκαλουμένης απόφασης, που περιέχει την κατηγορία.

Ύστερα, ο Πρόεδρος εξήγησε με σαφήνεια και με συνοπτική ακρίβεια στον κατηγορούμενο την εναντίον του κατηγορία. Ζήτησε δε από τον κατηγορούμενο πληροφορίες για τις πράξεις τις οποίες κατηγορείται και του υπενθύμισε ότι η απολογία του θα γίνει μετά το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 343 Κ. Ποιν. Δ.

Ο κατηγορούμενος απάντησε ότι επιφυλάσσεται να εκθέσει τους ισχυρισμούς του κατά την απολογία του και ότι τώρα δεν έχει να πει τίποτα.

Κατόπιν ο Πρόεδρος διέταξε να αρχίσει η αποδεικτική διαδικασία και κάλεσε την μάρτυρα

Το δικαστήριο, αφού συσκέφθηκε μυστικά στην έδρα του, με παρούσα τη Γραμματέα, κατάρτισε και μέσω του Προέδρου δημοσίευσε αμέσως την απόφαση του Δικαστηρίου με αριθμό 3431α/2017 ταυτάριθμη, και είναι η εξής:

ΑΦΟΥ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις διατάξεις των άρθρων 63, 64, 68 και 84 του ΚΠΔ, 914, 932 και 933 του ΑΚ και 64 παρ. 2 του ΚΠολΔ προκύπτει ότι εκείνος που υπέστη από την εγκληματική σε βάρος του πράξη άμεση ζημία για την αποκατάσταση της οποίας δικαιούνται να ζητήσει αποζημίωση ή χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης νομιμοποιείται να παραστεί κατά του υπαιτίου ενώπιον του ποινικού δικαστηρίου ως πολιτικώς ενάγων και να ενασκήσει τις αξιώσεις του. Ηθική βλάβη μπορεί να υποστεί και το νομικό πρόσωπο από τον αντίκτυπο που έχει στην πίστη, το κύρος και την φήμη του (ΑΠ 609/2012 Ηλεκτρονική Συλλογή «ΝΟΜΟΣ») η άδικη πράξη που τελέστηκε σε βάρος αυτού, στην δήλωση του εκπροσώπου του οποίου, όταν παρίσταται ως πολιτικώς ενάγων, δεν είναι αναγκαίο να εξειδικεύεται η βλάβη, γιατί αυτή αναφέρεται στον ανωτέρω αντίκτυπο.

Στην προκειμένη περίπτωση με βάση τα προεκτεθέντα η υποβληθείσα δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής του Δημοσίου έχοντας το πιο πάνω περιεχόμενο είναι ορισμένη και νόμιμη ; πρέπει δε να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, απορριπτομένων ως αβασίμων των σχετικών αντιρρήσεων.

Περαιτέρω το άρθρο 492 του ΚΠΔ ορίζει « κατά του μέρους κάθε απόφασης που διατάσσει απόδοση των πραγμάτων που αφαιρέθηκαν και των πειστηρίων ή δήμευση, επιτρέπεται έφεση στον κατηγορούμενο, τον πολιτικώς ενάγοντα και τον τρίτον του οποίου τις αξιώσεις έκρινε η απόφαση». Από τη γραμματική διατύπωση της διατάξεως αυτής και το συνδυασμό της με τις διατάξεις των άρθρων 310 παρ. 2, 373 και 463 του ίδιου Κώδικα προκύπτει με σαφήνεια ότι δικαίωμα εφέσεως κατά του μέρους της απόφασης που αφορά απόδοση ή δήμευση κατασχεθέντων ή πειστηρίων παρέχεται εκτός από τους διαδίκους και στον τρίτον, του οποίου τις αξιώσεις επ' αυτών έκρινε η απόφαση και δη αδιαφόρως αν αυτός είχε παρέμβει ή όχι στην πρωτόδικη δίκη και προέβαλε κατ' αυτήν τις αξιώσεις του επί των δημευθέντων αντικειμένων. Εκδοχή κατά

την οποίαν η παράσταση του τρίτου στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο και η υποβολή σ' αυτό των αξιώσεών του που κρίθηκαν από την εκκαλούμενη συνιστά όρο του παραδεκτού του ασκουμένου από αυτόν ενδίκου μέσου, δεν ευρίσκει έρεισμα στο νόμο (άρθρο 492 ΚΠΔ), ο οποίος το παραδεκτό του παρεχόμενου ενδίκου μέσου της εφέσεως δεν εξαρτά από την παρέμβαση του τρίτου στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο. Εξάλλου, η υιοθέτηση της παραπάνω εκδοχής αντιβαίνει στο άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ η οποία κυρώθηκε με το ΝΔ 53/1974 και έχει υπερνομοθετική ισχύ, κατά το άρθρο 28 του Συντάγματος, με το οποίο αναγνωρίζεται το δικαίωμα για δίκαιη δίκη, στην έννοια της οποίας περιλαμβάνεται και το δικαίωμα προστασίας από το δικαστήριο, αλλά αντιβαίνει και στο άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος με το οποίο αναγνωρίζεται το δικαίωμα παροχής εννόμου προστασίας από τα δικαστήρια. Τούτο δε, διότι η παραδοχή της άποψης αυτής επάγεται στέρηση του τρίτου από το δικαίωμά του προς άσκηση ενδίκου μέσου κατά της αποφάσεως, η οποία έκρινε ερήμην επί των αξιώσεών του επί των διμευθέντων πραγμάτων, χωρίς αυτός να κληθεί και να ακουσθεί (ΑΠ 1723/2011 – ΝΟΜΟΣ , ΑΠ 1592/2007. Αρμ 2008.456, ΑΠ 1414/2004 ΝοΒ 2005.547,αντιθ.ΑΠ 46/2007,ΑΠ 1452/2005,ΑΠ 219/2004-ΝΟΜΟΣ)).

Στην προκειμένη περίπτωση με βάση τα προεκτεθέντα η προαναφερθείσα υπ' αρ.503/6.10.2016 έκθεση έφεσης-παρέμβασης της) μάται ως άσκηση νομότυπης έφεσης και όχι ως παρέμβαση, επιφυλασσομένου δε του Δικαστηρίου για την περαιτέρω ουσιαστική βασιμότητά της.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ με παρόντα τον κατηγορούμενο

ΑΠΟΡΡΗΠΤΕΙ αντιρρήσεις του για παράσταση πολιτικής αγωγής και επιφυλάσσεται για το δικόγραφο όχι ως έφεση αλλά ως παρέμβαση και διατάσσει την πρόοδο της δίκης .

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε, αμέσως στο ακροατήριό του, σε δημόσια συνεδρίαση.

Αθήνα 7-12-2017

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΦΕΤΩΝ

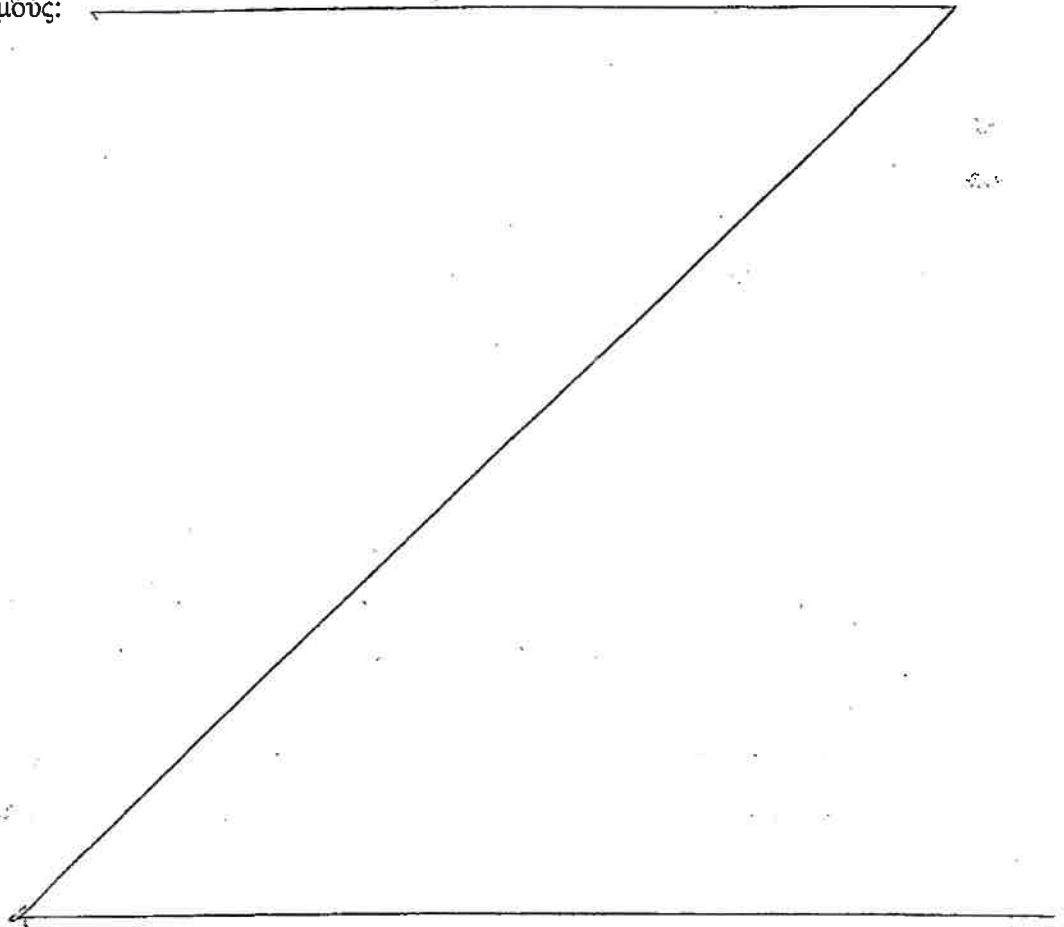

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

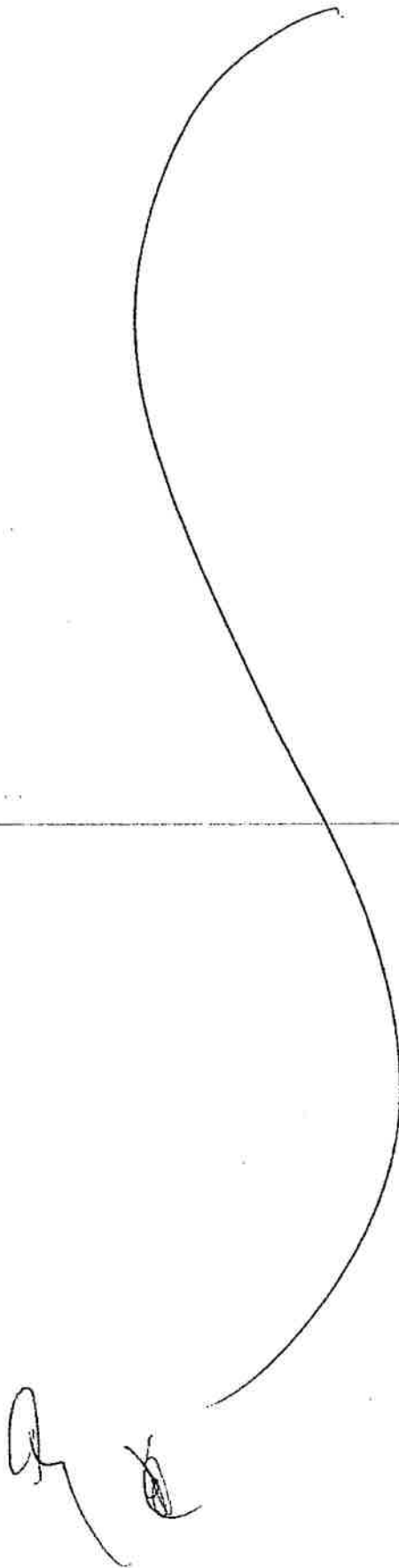

Μετά την απαγγελία της παραπάνω απόφασης

Στο σημείο αυτό ο συνήγορος υπεράσπισης αφού έλαβε το λόγο από τον πρόεδρο ανέπτυξε προφορικά και κατέθεσε γραπτώς τους παρακάτω αυτοτελείς ισχυρισμούς:

20

21

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΜΑΝΤΑΣ
& ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΛΟΥΚΑΡΕΩΣ 19 ΑΘΗΝΑ, 114 75
Τ 210 3803115 / 210 3837340 F 210 3801259
email: th.mantas@tmantas.gr
www.mantas-law.gr

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ Α' ΠΕΝΤΑΜΕΛΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΟΥΣΙΑΣ

(για καταχώρηση στα πρακτικά της δίκης κατ' άρθρον 141 παρ. 2 Κ.Π.Δ.)

Του

Αρνούμαι

ΕΝΟΥ

Παραπέμπομαι ενώπιόν σας κατόπιν της νομότυπης και εμπροθέσμου εφέσεως που άσκησα κατά της υπ' αριθμόν 3358, 3560/2016 αποφάσεως του Α' Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών με την οποία καταδικάσθηκα σε ποινή καθείρξεως οκτώ (8) ετών για το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα κατ' εξακολούθηση και κατ' επάγγελμα, ήτοι για παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1, 12, 14, 26 παρ. 1, 27, 98 ΠΚ, 1 στοιχ. α' υποπερ. αιβ', αιζ' και β, 2 παρ.1 και 4 Ν. 2331/1995, όπως η υποπερ. αιζ προστέθηκε με το άρθρο 2 παρ. 16 Ν. 2479/1997 και η παρ. 4 με το άρθρο πέμπτο του Ν. 2655/1998 έως την κατάργησή τους τελικά με το Ν. 3691/2008.

Την αποδιδόμενη σε εμένα κατηγορία αρνούμαι, όπως και πρωτοδίκως, εξ ολοκλήρου ως αναληθή, νόμω και ουσία αβάσιμη, απορρίπτω δε αυτή ως απολύτως

ασύμβατη, ασυμβίβαστη με τη διαδρομή μου για τους λόγους που αναλυτικά εκτίθενται καθώς και τους λόγους που θα εκθέσω τόσο με το παρόν.

I.

Κατά το άρθρο 2 παρ. 2 . α', γ' και δ' του Ν. 3691/2008 περί πρόληψης και καταστολής της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας «2. Νομιμοποίηση εσόδων από τις εγκληματικές δραστηριότητες (ξέπλυμα χρήματος), που προβλέπονται στο άρθρο 3, αποτελούν οι ακόλουθες πράξεις: α) η μετατροπή ή μεταβίβαση περιουσίας εν γνώσει του γεγονότος ότι προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητες ή από πράξη συμμετοχής σε τέτοιες δραστηριότητες, με σκοπό την απόκρυψη ή τη συγκάλυψη της παράνομης προέλευσής της ή την παροχή συνδρομής σε οποιονδήποτε εμπλέκεται στις δραστηριότητες αυτές, να αποφύγει τις έννομες συνέπειες των πράξεων του, ... γ) απόκτηση και κατοχή ... περιουσίας, εν γνώσει κατά το χρόνο της κτήσης ... του γεγονότος ότι η περιουσία προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητες ή από πράξη συμμετοχής σε τέτοιες δραστηριότητες, δ) η χρησιμοποίηση του χρηματοπιστωτικού τομέα με την τοποθέτηση σε αυτόν ή τη διακίνηση μέσω αυτού εσόδων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες, με σκοπό να προσδοθεί νομιμοφάνεια στα εν λόγω έσοδα...» ενώ κατά το άρθρο 3 περ. γ' του ίδιου ως άνω Νόμου, ως «βασικό αδίκημα» νομιμοποίησης νοείται, μεταξύ άλλων, «... γ) η παθητική δωροδοκία άρθρο 235 Π.Κ.».

Ως νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες νοείται η διαδικασία μέσω της οποίας αποκρύπτεται η ύπαρξη, η παράνομη πηγή ή η παράνομη χρήση εσόδων, τα οποία στην συνέχεια μεταμφιέζονται με τέτοιο τρόπο, ώστε η προέλευσή τους να εμφανίζεται ως νόμιμη [ΑΠ 1646/2008 Π.Λογ. 2008/618].

Η διαδικασία της νομιμοποίησης εσόδων ακολουθεί τρεις βασικές φάσεις:

α) την φάση της «τοποθέτησης» (*placement*), κατά την οποία ο δράστης τοποθετεί τα χρήματα που προέρχονται από παράνομη δραστηριότητα ως επένδυση στο γενικότερο οικονομικό σύστημα (λ.χ. σε χρηματοοικονομικό οργανισμό ή σε

υπεράκτια χρηματοπιστωτικά κέντρα με τη χρησιμοποίηση συνήθως off-shore εταιριών),

β) την φάση της «στρωματοποίησης» (*layering*), κατά την οποία ο δράστης επιχειρεί με σειρά κινήσεων και συναλλαγών (λ.χ. σπάσιμο του αρχικού ποσού σε μικρότερα, παρεμβολή πολλών λογαριασμών και πολλών συναλλαγών κ.λπ.) να απομακρύνει τα ίχνη των κεφαλαίων από την αρχική τους προέλευση και, έτσι, να μεταμφιέσει τις αληθείς πηγές τους, εμποδίζοντας τον εντοπισμό τους από τα εκάστοτε ελεγκτικά όργανα και

γ) την φάση της «ενσωμάτωσης ή ολοκλήρωσης» (*integration*), κατά την οποία ο δράστης επανατοποθετεί τα κεφάλαια σε κλάδους νόμιμης οικονομικής δραστηριότητας, όπως λ.χ. σε αγορά ακινήτων, σε επιχειρηματικές/εμπορικές δραστηριότητες, σε αγορά πολυτελών αγαθών κ.λπ., έτσι ώστε τα εν λόγω κεφάλαια να επιστρέφουν στο χρηματοοικονομικό σύστημα ως καθ' όλα νόμιμα κεφάλαια¹.

Η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες συνιστά έγκλημα υπαλλακτικώς μιστό και σκοπού (έγκλημα με υπερχειλή υποκειμενική υπόσταση), ο οποίος συνίσταται στην επιδίωξη της απόκρυψης ή της συγκάλυψης της προέλευσης της περιουσίας ή της παροχής συνδρομής σε οποιονδήποτε εμπλέκεται σε εγκληματικές δραστηριότητες προκειμένου να αποφύγει τις έννομες συνέπειες των πράξεών του [ΑΠ 1611/2007 ΠοινΧρ ΝΗ/527], η δε τέλεση του βασικού εγκλήματος αποτελεί στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της νομιμοποίησης².

Σύμφωνα με τη θεωρία και νομολογία, για να μπορεί να γίνει λόγος για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, απαιτείται να έχει προηγηθεί μια άλλη εγκληματική δραστηριότητα αφενός μεν και από την οποία προέρχεται η περιουσία η οποία και νομιμοποιείται αφετέρου. Απαιτείται ένα περιουσιακό στοιχείο,

¹ Π. Τσιφίδη, Ο νέος Νόμος για το ξέπλυμα χρήματος (Ν 3691/2008), 2009, σελ. 55-56

² [ΑΠ 1433/2008, Πραξ.Λογ. 2008/620, ΑΠ 1432/2008 ΠοινΔικ 2009/367, ΣυμβΕφ@εσσ 375/2006, Πραξ.Λογ ΠΔ 2006/350].

δηλαδή το έσοδο, το οποίο να προέρχεται από προηγούμενη εγκληματική δραστηριότητα, το οποίο και αποτελεί το υλικό αντικείμενο της νομιμοποίησης και η οποία (προηγούμενη εγκληματική δραστηριότητα) είναι συγκεκριμένη. Πρέπει δηλαδή να υπάρχει σχέση κύριας και επόμενης πράξης. Κύρια πράξη ή βασικό έγκλημα ή πρότερο έγκλημα είναι το έγκλημα από το οποίο παράγεται ακριβώς η επίμαχη περιουσία, επόμενη πράξη είναι η νομιμοποίηση, δηλαδή η πράξη με την οποία η επίμαχη περιουσία αποκτά νομιμοφανή υπόσταση κλπ. Η κύρια πράξη – το βασικό έγκλημα λέγεται εγκληματική δραστηριότητα, την έννοια της οποίας ορίζει ο νόμος. Προϋπόθεση είναι η τέλεση ενός άλλου βασικού (καλούμενου) εγκλήματος (που συνιστά την εγκληματική δραστηριότητα), εκ του οποίου κάποιος (υπαίτιος ή άλλος) αποκόμισε παράνομα έσοδα (περιουσία) και το οποίο, όταν αυτουργός της πράξεως είναι το ίδιο πρόσωπο, πράγμα που δεν αποκλείεται από οιαδήποτε διάταξη του νόμου (εκτός από την περίπτωση που το έγκλημα τελείται υπό τη μορφή της «παροχής συνδρομής» σε άλλο πρόσωπο ενεχόμενο σε εγκληματική δραστηριότητα, οπότε αποκλείεται η ταυτοπροσωπία εννοιολογικά) ή άλλη διάταξη, συρρέει με εκείνο πραγματικά, αφού πρόκειται για δύο εντελώς διαφορετικά κατά τα στοιχεία τους εγκλήματα, με διακεκριμένη και διαφορετική καθένα απαξία.

Το δικαστήριο που δικάζει αδίκημα νομιμοποίησης εσόδων, θα πρέπει να προσδιορίζει το βασικό αδίκημα που προηγήθηκε και από την τέλεση του οποίου προέκυψε η περιουσία που νομιμοποιήθηκε με την ερευνώμενη πράξη ξεπλύματος, χωρίς να απαιτείται δίωξη (ή καταδίκη) για το βασικό αδίκημα³.

Η «εγκληματική», όμως, αυτή «δραστηριότητα» δηλαδή το κύριο αδίκημα (που εδώ φέρεται να είναι η παθητική δωροδοκία) δεν πρέπει να εικάζεται ή να πιθανολογείται, αλλά να προκύπτει από ασφαλή στοιχεία η τέλεσή του και οι δράστες αυτού, έστω και εάν δεν ειχώρησε καταδίκη ή δεν έχουν κατηγορία⁴.

³ ΣυμβΑΠ 351/2003 ΠοινΧρ ΝΑ206, με παρατ. Ο. Αδάμου, ΣυμβΑΠ 372/2002 ΠοινΔικ 2002,1013 επ., με παρατ. Γ. Δημήτσανα, ΣυμβΕφΛαρ 50/2004, ΠοινΔικ 2004/531 επ.

⁴ ΑΠ 1902/2009 ΝοΒ 2010/1007, ΑΠ 1379/2008 ΠοινΧρ ΝΘ/459, ΑΠ 721/2004 ΠΛογ 2004/827 και Πρόταση Εισαγγελέα Εφετών Π. Νικολούδη στο ΣυμβΕφΑθ 1102/2002 ΠοινΧρ ΝΓ/251

Διαφορετικά, «θα είχαμε αντιστροφή του βάρους απόδειξης αναφορικά με το παράνομο ή νόμιμο της προέλευσης της περιουσίας, κάτι το οποίο δεν βρίσκει έρεισμα στο υφιστάμενο νομικό μας πλαίσιο»⁵.

Εξάλλου, το γεγονός ότι στη νομοθεσία μας η νομιμοποίηση εσόδων αποτελεί έγκλημα εφόσον τα έσοδα αυτά προέρχονται από συγκεκριμένο κατάλογο εγκλημάτων και όχι από οποιοδήποτε έγκλημα γενικώς, είναι φανερό ότι καθίσταται επιτακτικότερη η ανάγκη ύπαρξης συγκεκριμένων αποδεικτικών στοιχείων που να συνδέουν το «ξέπλυμα» με το έγκλημα από το οποίο προήλθαν τα έσοδα κατά τρόπο σαφή και ορισμένο.

Αναφορικά δε με την επιβαρυντική περίπτωση της κατ' επάγγελμα τέλεσης της πράξης (και της νομιμοποίησης παρανόμων εσόδων το εδάφ. στ' του άρθρου 13 Π.Κ. (όπως προστέθηκε με αρθ. 1 παρ. 1 του Ν. 2408/1996) ορίζει ότι κατ' επάγγελμα τέλεση του εγκλήματος συντρέχει, όταν από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης ή από την υποδομή, που έχει διαμορφώσει ο δράστης με πρόθεση επανειλημμένης τέλεσης της πράξης, προκύπτει σκοπός του δράστη για πορισμό εισοδήματος. Από τον ορισμό αυτό του Π.Κ. προκύπτει ότι, για τη συνδρομή της επιβαρυντικής περιστάσεως της τέλεσης της κρινόμενης πράξης «κατ' επάγγελμα», απαιτείται αντικειμενικά μεν επανειλημμένη τέλεση αυτής, χωρίς απαραίτητως να έχει προηγηθεί και καταδίκη του δράστη, υποκειμενικά δε σκοπός αυτού να πορισθεί εισόδημα από την επανειλημμένη τέλεση του εγκλήματος. Επίσης κατ' επάγγελμα τέλεση συντρέχει και όταν η αξιόποινη πράξη τελείται για πρώτη φορά, όχι όμως ευκαιριακά, αλλά βάσει σχεδίου, δηλαδή όταν από την υποδομή που έχει διαμορφώσει ο δράστης και την οργανωμένη ετοιμότητά του με πρόθεση επανειλημμένης τέλεσης, προκύπτει σκοπός αυτού για πορισμό εισοδήματος⁶.

⁵ ΣυμβΕφΑθ 1102/2002 ΠοινΧρ ΝΓ/251 (με Πρόταση του Εισαγγ.Π.Νικολούδη)

⁶ ΑΠ (ΠΟΙΝ) 235/2013 (ΝΟΜΟΣ), ΑΠ 372/2002 ΠΧρ ΝΓ 208, πρβλ ΑΠ 1539/2003, ΑΠ 382/2006, ΑΠ 2200/2002, ΑΠ 1720/2007, ΑΠ 402/2004 κ.α.

Εν προκειμένω:

Τυγγάνω υιός του πλοιάρχου του στόλου του εφοπλιστή . . . . . υπό το έτος 1960 έως και το έτος 1982 και ακολούθως αρχιπλοιάρχου του στόλου του εφόπλιστή . . . . . , με πληθώρα διακρίσεων από το Ελληνικό Λιμενικό Σώμα και το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας. Η ευκατάστατη οικογενειακή μου προέλευση με βοήθησε ώστε στο ξεκίνημα της ενήλικης ζωής μου να βρίσκεται ήδη στη διάθεσή μου μια διόλου ευκαταφρόνητη περιουσία. Χαρακτηριστικά μόνο αναφέρω ότι ο πατέρας μου στην προσπάθειά του να βοηθήσει με δίκαιο τρόπο όλα του τα τέκνα, μεταβίβασε στις δύο αδελφές μου ακίνητα και σε εμένα το ποσό των 85.000.000 δραχμών (περίπου 250.000 ευρώ) ήδη από την δεκαετία του 1980, εξασφαλίζοντάς μου μια άνετη ζωή.

Ο ίδιος, αποφοίτησα από τη Σχολή Ικάρων το έτος 1973 και εν συνεχεία ορκίστηκα ως «Ανθυποσμηναγός» με ειδικότητα «Αρχηγός Μηχανικών Εγκαταστάσεων», θέση στην οποία παρέμεινα μέχρι την προαγωγή μου σε «Υποσμηναγός» το έτος 1976. Τέσσερα χρόνια αργότερα προήχθην σε «Σμηναγός» (έτος 1980) και ακολούθως προάγεται διαδοχικά σε «Επισμηναγός» (έτος 1985), «Αντισμήναρχο» (έτος 1989), «Σμήναρχο» (έτος 1994), «Ταξίαρχο» (έτος 2000) και τελικώς «Υποπτέραρχο» το έτος 2002, θέση από την οποία τέθηκα τελικώς σε αποστρατεία κατόπιν αιτήσεώς μου. Δέον να σημειωθεί ότι όλες οι ως άνω υπηρεσιακές μεταβολές (προαγωγές) μου γινόντουσαν «κατ' εκλογήν» και όχι με βάση την αριχαιότητά μου, όπως συμβαίνει συνήθως στη συγκεκριμένη Υπηρεσία.

Παράλληλα, κατάφερα να εισαχθώ και να λάβω τελικώς τόσο το πτυχίο της σχολής των Πολιτικών Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών, όσο και την αντίστοιχη Άδεια Ασκήσεως Επαγγέλματος το έτος 1982, γεγονός μάλιστα για το οποίο βραβεύθηκα από την Υπηρεσία μου, λαμβάνοντας «Ηθική Αμοιβή», η οποία επετεύχθη «χωρίς αυτό να αποβεί σε βάρος των υποχρεώσεών μου προς την Υπηρεσία». Έκτοτε, ασχολούμουν παράλληλα με

μελέτες, κατασκευές, επιβλέψεις και διακοσμήσεις κτιρίων, αποκομίζοντας σημαντικά έσοδα.

Επιπλέον, στα πλαίσια της Υπηρεσίας μου, αποσπάστηκα κατά τα έτη 1985 έως 1987 στη Βάση του ΝΑΤΟ στη Νάπολη της Ιταλίας, όπου και μου ανετέθη, λόγω της ειδικότητός μου, η επιθεώρηση των βάσεων και η αξιολόγηση της κατάστασης των εγκαταστάσεων, λαμβάνοντας έναν υψηλότατο για τα δεδομένα της εποχής μισθό, ήτοι για τα έτη 1985-1987 το ποσό των 150.000 USD.

Από τις διάφορες τοποθετήσεις μου στην Πολεμική Αεροπορία και τις θέσεις που κατείχα κατά τα χρόνια που υπηρέτησα ήτοι αυτές του Τμηματάρχη της ΥΠΕΠΑ, του Τμηματάρχη της ΓΕΑ/Γ2 και του Διευθυντή ΓΕΑ/Γ2, ουδεμία σχέση ή συμμετοχή είχα ή θα μπορούσα να έχω με διεξαγωγή διαγωνισμών, κατάρτιση συμβάσεων, υπογραφή και υλοποίηση αυτών, όπως μου αποδόθηκε κατά την καταδικαστική σε βάρος μου πρωτόδικη απόφαση.

Εντούτοις, η υπ' αριθμόν 3560/2016 απόφαση του Β' Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών μου απέδωσε την τέλεση του αδικήματος της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες –ως προερχόμενο από το βασικό έγκλημα της παθητικής δωροδοκίας- αποδεχόμενο ότι: *«Κατά τη διάρκεια της θητείας του στο ως άνω γνωμοδοτικό συμβούλιο, προκειμένου άγνωστα μέχρι τούδε πρόσωπα να επιτύχουν την απ' ευθείας ανάθεση σε αυτά έργων ... ζήτησε και του κατέβαλαν παράνομως, άγνωστα μέχρι τούδε πρόσωπα, ... άγνωστα χρηματικά ωφελήματα (δώρα) προκειμένου αυτός κατά παράβαση του υπηρεσιακού του καθήκοντος να προβεί σε αναγόμενες στα καθήκοντά του ενέργειες για την επίτευξη των ως άνω παράνομων σκοπών»*. Παρόλο δηλαδή που δεν απεδείχθη ούτε με ποιόν τρόπο, ούτε από ποια πρόσωπα, ούτε για ποιες ακριβώς ζημιογόνες για το Δημόσιο συμβάσεις αλλά ούτε και με ποια ακριβώς αποκομισθέντα από εμένα ωφελήματα τέλεσα το βασικό αδικήμα της παθητικής δωροδοκίας, το δικαστήριο κατέληξε σε καταδικαστική σε βάρος μου κρίση με παντελώς αόριστο τρόπο και παραβλέποντας πλήρως τον

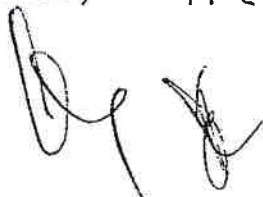
τρόπο λειτουργίας και τον καθαρά γνωμοδοτικό ρόλο του Τεχνικού Συμβουλίου Έργων Αεροπορίας (ΤΣΕΑ) στο οποίο συμμετείχα ως απλό μέλος.

Πράγματι, σύμφωνα με το με Α.Π. Φ.400/273385 έγγραφο του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας/Γ' Κλάδος/Διεύθυνσης Υποδομών (Γ2) επισημαίνεται ότι «σύμφωνα με τον ισχύοντα ΚΟΛ του ΓΕΕΘΑ, τα καθήκοντα του στρατιωτικού ή του πολιτικού προσωπικού που υπηρετεί στη ΔΓ2 ΔΕΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ Ή ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ, χωρίς ωστόσο να αποκλείεται η διάθεση του εν λόγω προσωπικού σε ανεξάρτητες επιτροπές». Σημειώνεται, επιπλέον, ότι ουδέποτε συμμετείχα σε οιαδήποτε επιτροπή.

Περαιτέρω, σύμφωνα με το με Α.Π. Φ 400/ΕΑ.784 έγγραφο της Διοίκησης Αεροπορικής Εκπαίδευσης-Κλάδος Γ'-Διεύθυνση Γ2-Τμήμα 2 (πρώην Γ5) και σε απάντηση σχετικού ερωτήματος της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών, επιβεβαιώνεται ότι «διατέλεσα Διευθυντής Γ' Κλάδου της ΔΑΕ, δεν υπήρχαν όμως συμβάσεις έργων που να διαχειρίστηκε η Διοίκηση, δεδομένου ότι εκείνη την περίοδο η ΔΑΕ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ και αρμοδιότητες Προϊσταμένης Αρχής για τα έργα των Μονάδων ευθύνης της, καθώς αυτές είχαν αναληφθεί από τη ΔΑΥ».

Τέλος, σύμφωνα με το Α.Π. Φ 450/ΑΔ. 745289 έγγραφο της Υπηρεσία Έργων Π.Α. (ΥΠΕ/ΠΑ)-Διεύθυνση Συντονισμού-Τμήμα Οργ-Μηχ/σης & Στατ. για το διάστημα που πράγματι διατέλεσα Τμηματάρχης ήτοι για το διάστημα από 1-01-1993 έως και 4-06-1993: «Οι Τμηματάρχες της ΥΠΕΠΑ, δεν είχαν οικονομική εξουσία και δεν κατείχαν θέση ευθύνης όσον αφορά στην ανάθεση του έργου.»

Η Γ5 (νυν Γ2) Διεύθυνση του ΓΕΑ ακεί αποκλειστικά και μόνο επιτελικό έργο και δεν προβλεπόταν ουδαμώς από την κείμενη νομοθεσία (Ν. 1418/1984, ΠΔ 609/1985 και το ΠΔ 378/1987 περί Αποφαινομένων Οργάνων και τους οικείους ΚΟΛ) ανάλογη δραστηριότητα.

Σε κάθε περίπτωση, οι συμβάσεις καταρτίζονται από την Προϊσταμένη Αρχή (ΥΠΕΠΑ), η οποία και αποτελεί έναν ανεξάρτητο φορέα και υπογράφονται από το Διοικητή της μετά από εξουσιοδότηση-απόφαση του έχοντος την εξουσία οργάνου (ΥΕΘΑ ή ΥΦΕΘΑ), γεγονός που προβλέπεται από το Ν. 1418/1984, σύμφωνα με τον οποίο:

Άρθρο 3 «Ειδικές Έννοιες και Ορισμοί

ε) «Διευθύνουσα υπηρεσία» ή «Επιβλέπουσα Υπηρεσία» είναι τεχνική υπηρεσία του φορέα κατασκευής του έργου που είναι αρμόδια για την παρακολούθηση, έλεγχο και διοίκηση της κατασκευής του έργου.

στ) «Προϊσταμένη αρχή» ή «Εποπτεύουσα αρχή» είναι η αρχή ή υπηρεσία ή όργανο του φορέα κατασκευής του έργου που εποπτεύει την κατασκευή του και ιδίως αποφασίζει για κάθε μεταβολή των όρων της σύμβασης ή άλλων στοιχείων αυτής όπου αυτό ορίζεται από τον νόμο αυτόν και τα ΠΔ που εκδίδονται με εξουσιοδότησή του.

Είναι γνωστό ότι τα στάδια μέχρι την τελική υπογραφή μίας σύμβασης, ανάλυσης σημασίας και σπουδαιότητας με τις σχετιζόμενες με την πρώτη υπηρεσία μου προϋποθέτουν πολυδαίδαλες και χρονοβόρες διαδικασίες. Πράγματι βέβαια, τύγχανα μέλος, υπό την ιδιότητά μου ως Διευθυντής Γ5, -ένα εκ των πέντε (5) εξαιρουμένου του παρισταμένου στη διαδικασία νομικού συμβούλου- του Τεχνικού Συμβουλίου Έργων Αεροπορίας (ΤΣΕΑ), το οποίο όμως αποτελεί συλλογικό όργανο, που γνωμοδοτεί (γίνεται μνεία του αρ. 3 του Ν. 1418/1984 το οποίο μεταξύ άλλων αναφέρει: «... ζ) Το Τεχνικό Συμβούλιο είναι το συλλογικό όργανο του φορέα κατασκευής του έργου το οποίο γνωμοδοτεί στα θέματα που ορίζει ο νόμος αυτός και τα π.δ. που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του.») για θέματα έργων αναφορικά με ήδη καταρτισθείσες εισηγήσεις, και ουδέποτε μπορεί να αποκτήσει αποφασιστικό ρόλο. Αξίζει να σημειωθεί στο παρόν στάδιο ότι η ως άνω αυτή γνωμοδότηση του ΤΣΕΑ ήταν επί **ΗΔΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΜΕΝΩΝ** από άλλα όργανα εισηγήσεων, θετικών ή αρνητικών.

Είναι, βέβαια, παράλογο να διώκομαι, επειδή ασκούσα τα καθήκοντά μου, τα οποία μεταξύ άλλων περιελάμβαναν την έκφραση, μαζί με τα υπόλοιπα μέλη, επιστημονικών ή τεχνικών απόψεων ή προτάσεων (λαμβάνοντας πάντα υπ' όψιν την κείμενη νομοθεσία), αναφορικά με εγκρίσεις μελετών, τροποποιήσεις έργων και προϋπολογισμών, ακόμα και με ανάθεση έργων και κατακύρωση διαγωνισμών, χωρίς καμία εκτελεστική αρμοδιότητα-εξουσία. Η άποψη μας αυτή- γνωμοδότηση-συμβουλή-εισήγηση δε δεσμεύει, καθ' οιονδήποτε τρόπο, τους έχοντες την οικονομική εξουσία φορείς, οι οποίοι, ως μόνα αποφασιστικά όργανα, έχουν τη διακριτική ευχέρεια είτε να εγκρίνουν αυτή ως έχει, είτε να τροποποιήσουν αυτήν, είτε ακόμη και να αποφασίσουν άλλως.

Άλλωστε, σύμφωνα με το άρθρο 6 του Ν. 1418/1984 «Διοίκηση του έργου»

Παρ.1 «Η παρακολούθηση, ο έλεγχος και η διοίκηση του έργου ανήκει στην αρμόδια τεχνική υπηρεσία του φορέα κατασκευής του έργου (διευθύνουσα υπηρεσία ή επιβλέπουσα υπηρεσία), η οποία ενεργεί ό,τι απαιτείται για την καλή και έγκυρη για την εκτέλεση των έργων και ορίζει τους τεχνικούς υπαλλήλους που θα ασχοληθούν ειδικότερα με την επίβλεψη, προσδιορίζει τα καθήκοντά τους όταν είναι περισσότεροι από έναν, παρακολουθεί το έργο τους και γενικά προβαίνει σε κάθε είδους νόμιμη ενέργεια».

Όμως, ακόμα κι αν ήθελε υποτεθεί ότι πράγματι το τεχνικό αυτό συμβούλιο είχε αποφασιστικό ρόλο στην λήψη αποφάσεων, δε θα πρέπει να λησμονηθεί ότι εγώ αποτελούσα μόνο ένα μέλος αυτού, μάλιστα αναπληρωματικό κατά τα έτη 1991 και 1992, εκφράζοντας με ευθυκρισία και ευσυνειδησία την άποψη μου. Δεν θα μπορούσε συνεπώς να πιθανολογηθεί βάσιμα ότι θα ήταν δυνατόν να ασκήσω επιρροή στη διαμόρφωση της κρίσης όλων των υπόλοιπων μελών του συλλογικού αυτού οργάνου, οι οποίοι να σημειωθεί ότι ήταν και ανώτεροί μου.

Επιπλέον, κι αν ακόμα υποτεθεί ότι όντως είχα υπό την επιρροή μου τα υπόλοιπα μέλη του Τεχνικού Συμβουλίου και ότι μπορούσα να διαμορφώσω τις

απόψεις τους προς εξυπηρέτηση ιδίων συμφερόντων, πουθενά στην εις βάρος μου κατηγορία δεν αναφέρεται συγκεκριμένη σύμβαση η οποία συνήφθη χάρη σε δικές μου παρεμβάσεις. Αλλά και στην ακραία αυτή περίπτωση, εξαιτίας της πληθώρας των συναρμόδιων οργάνων που συμβάλλουν στην κατάρτιση μιας σύμβασης, στην κατακύρωση ενός διαγωνισμού ή και στην εκτέλεση ενός έργου, ακόμα και η επιρροή μου στα λοιπά μέλη του Τεχνικού Συμβουλίου, δε θα ήταν αρκετή.

Σε κάθε περίπτωση οι προδιαγραφές και οι κανονισμοί των έργων δεν ετίθετο από το ως άνω Τεχνικό Συμβούλιο, αλλά καθορίζονταν με απόφαση του αρμόδιου Υπουργού. Συγκεκριμένα:

Σύμφωνα με το άρθρο 21 «Προδιαγραφές και κανονισμοί έργων»

Παρ.1 «Με απόφαση του Υπουργού Δημοσίων Έργων εγκρίνονται προδιαγραφές και κανονισμοί που αναφέρονται στο τρόπο κατασκευής των έργων και στην ποιότητα, στον τρόπο σύνθεσης και κατασκευής των έργων, στη χρήση και στον έλεγχο των υλικών κατασκευής των έργων. Με την απόφαση αυτή μπορεί να ορίζεται αν οι θεσπιζόμενες προδιαγραφές είναι υποχρεωτικές σε κάθε περίπτωση ή ισχύουν προαιρετικά ή ισχύουν ως ελάχιστα όρια».

Περαιτέρω το άρθρο 22 «Επιθεώρηση των Δημοσίων Έργων» αναφέρει:

Παρ.1 «Για τη διαρκή (περιοδική ή έκτακτη) επιθεώρηση των έργων όλων των φορέων του δημοσίου τομέα και την έγκαιρη πληροφόρηση των οργάνων που είναι αρμόδια για την λήψη μέτρων, συνιστάται σώμα Επιθεωρητών Δημοσίων Έργων (Επιθεωρητών Δ.Ε) που υπάγεται απευθείας στον Υπουργό Δημοσίων Έργων».

Παρ.2 «Επιθεωρητές Δημοσίων Έργων ορίζονται, με ανάθεση καθηκόντων, υπάλληλοι του Υπουργείου Δημοσίων Έργων ή άλλων Υπουργείων ή υπηρεσιών ή Ν.Π.Δ.Δ. ή άλλων νομικών προσώπων του δημοσίου τομέα ή αξιωματικοί των ενόπλων δυνάμεων...»

Παρ.3 «Η ανάθεση των καθηκόντων γίνεται κατά αποκλειστική απασχόληση με απόφαση του Υπουργού δημοσίων Έργων περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Αν πρόκειται για υπάλληλο άλλου Υπουργείου ή

ΝΠΔΔ ή άλλου φορέα ή αξιωματικό των ενόπλων δυνάμεων απαιτείται η συναίνεση του αρμόδιου Υπουργού ή του αρμόδιου οργάνου διοίκησης του ΝΠΔΔ ή άλλου φορέα».

Τέλος, αναφορικά με τα λεπτομερή έγγραφα του ΓΕΑ-Υπηρεσία Έργων ΠΑ-Διεύθυνση Συντονισμού- Γραφείο Στατιστικής, τα οποία έχουν συσχετισθεί στη δικογραφία και πραγματεύονται εν συντομία την πορεία ολοκλήρωσης ενός έργου (κωδικός έργου-τίτλος έργου-τεχνική περιγραφή- προϋπολογισμός- τρόπος δημοπράτησης- ανάδοχος- έκπτωση- ποσό σύμβασης- ημερομηνία υπογραφής σύμβασης- διαταγή κατακύρωσης- έγκριση πρωτοκόλλου προσωρινής παραλαβής- έγκριση πρωτοκόλλου οριστικής παραλαβής- έγκριση τελικού λογαριασμού- ιστορικό), δέον αναφερθεί ότι στο σύνολό τους ανά τα χρόνια απαντώνται κοινές διαδικασίες. Συγκεκριμένα, πριν αναλάβω και αφότου παρέδωσα καθήκοντα μέλους του Τεχνικού Συμβουλίου Πολεμικής Αεροπορίας, η διαδικασία που ακολουθείτο παρέμεινε απαράλλαχτη.

Οι ως άνω ισχυρισμοί επιβεβαιώνονται τόσο από την ίδια τη νομοθεσία, όσο από τα έγγραφα του ΓΕΑ που συσχετίστηκαν στη δικογραφία, στα οποία γίνεται λόγος ότι οι αναθέσεις των αναφερόμενων έργων στις συνημμένες καταστάσεις γίνονταν από τον εκάστοτε έχοντα την οικονομική εξουσία σύμφωνα με το ύψος του ποσού της συμβάσεως, ενώ οι ίδιες οι συμβάσεις υπογράφονταν μεταξύ του Διοικητού ΥΠΕ/ΠΑ και αναδόχου εταιρείας του εκάστοτε έργου, μετά από εξουσιοδότηση του έχοντος την οικονομική εξουσία οργάνου. **Οι Τμηματάρχες της ΥΠΕ/ΠΑ Γ5 και οι Διευθυντές Γ5, θέσεις που κατείχα κατά τα επιλήψιμο κατά το κατηγορητήριο διάστημα 1993-1996, δεν είχαν οικονομική εξουσία και δεν κατείχαν θέση ευθύνης όσον αφορά στην ανάθεση του έργου.**

Χαρακτηριστική προς αυτή την κατεύθυνση είναι η ισχυρή μειοψηφία του Προέδρου του δικαστηρίου Β' Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών ο οποίος είχε τη γνώμη ότι πρέπει να κηρυχθώ αθώος των αποδιδόμενων εις εμέ αδικημάτων με το εξής σκεπτικό: «...Σε ποιες συνεδριάσεις όμως αυτού (σ.σ. του

ΤΣΕΑ) έλαβε μέρος ο κατηγορούμενος, σε ποια έργα αφορούσαν αυτές και τι προϋπολογισμού ήταν τα έργα επί των οποίων γνωμοδότησε κατά τις εν λόγω συνεδριάσεις το ως άνω Συμβούλιο, ουδεμία αναφορά γίνεται στο παραπεμπτικό βούλευμα. Ανεξάρτητα όμως από την αοριστία της κατηγορίας, από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν αποδεικνύεται ότι έγινε οποιαδήποτε κατάθεση, οποιουδήποτε ποσού από τρίτο πρόσωπο σε λογαριασμό του κατηγορουμένου ή μελών της οικογένειάς του, τα δε διακηθέντα από αυτόν ποσά τα οποία κατά τον κατηγορούμενο αλλά και από την από 10-02-2006 Μελέτη του Οικονομολόγου-Φοροτεχνικού, αντιπροέδρου του Οικονομικού Επιμελητηρίου Ελλάδος προέρχονται από α) μισθούς στην Ελλάδα και το εξωτερικό σε υπηρεσία του ΝΑΤΟ, β) τη μη εμφανή εργασία του ως πολιτικού μηχανικού ... γ) αποδοτικές επενδύσεις των κεφαλαίων του στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, σε περιόδους όπου τα επιτόκια κωμάνονταν σε πολύ υψηλά επίπεδα, είναι μεν σημαντικά, αλλά δεν αποδεικνύεται κατά τρόπο ανενδοίαστο ότι αυτά προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες και συγκεκριμένα από το βασικό αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας στρεφόμενης κατά του Ελληνικού Δημοσίου».

II.

Περαιτέρω, μου αποδίδεται ότι χρησιμοποίησα τον ελληνικό και διεθνή χρηματοπιστωτικό τομέα με τη διακίνηση μέσω αυτών της ως άνω δήθεν παρανόμως κτηθείσας περιουσίας με σκοπό να προσδώσω σε αυτή νομιμοφάνεια, την οποία και εξασφάλισα δημιουργώντας και τηρώντας από το έτος 1998 μέχρι και το έτος 2015 επενδυτικό χαρτοφυλάκιο με κωδική ονομασία – ψευδώνυμο «
εδρεύουσα στο Λουξεμβούργο τράπεζα «EUROBANK PRIVATE BANK LUXEMBOURG». Αναφορικά με αυτό το σκέλος της κατηγορίας επάγομαι τα κάτωθι:

Πρέπει, καταρχάς, να σημειωθεί ότι η εν λόγω τράπεζα στην οποία μεταφέρεται το επενδυτικό μου χαρτοφυλάκιο αποτελεί θυγατρική της Ελληνικής «EUROBANK PRIVATE BANK ΕΛΛΑΔΑΣ» στο εξωτερικό και όχι έναν αλλοδαπό οργανισμό. Τα χρήματα αυτά μεταφέρονται σε λογαριασμό με το δικό μου όνομα, ήτοι

I τα οποία και επενδύονται σε τακτά χρονικά διαστήματα στο Επενδυτικό Χαρτοφυλάκιο 240844 και με τη λήξη τους επανατοποθετούνται (τόσο το κεφάλαιο όσο και οι αποδόσεις) σε αντίστοιχους λογαριασμούς. Η αλληλογραφία που ελάμβανα από την τράπεζα αυτή (και όχι συστημένες επιστολές, όπως λανθασμένα έχει εισφερθεί) περιελάμβανε κίνηση των λογαριασμών μου και ενημέρωση για τα διαθέσιμα κεφάλαιά μου. Αυτός ήταν και ο λόγος της χρήσης της ονομασίας προκειμένου να διασφαλίσω μία κάποια ανωνυμία έναντι των συνοικούντων στην πολυκατοικία που διέμενα στην σπάνια πράγματι πιθανότητα που έρχονταν σε γνώση τους οι επιστολές αυτές. Με άλλα λόγια, πράγματι σκοπός μου ήταν να διασφαλίσω πλήρη μυστικότητα και εχεμύθεια μόνο όμως ως προς την ταυτότητα του παραλήπτη της εν λόγω αλληλογραφίας και όχι ως προς την ταυτότητα του κυρίου των χρηματικών διαθεσίμων και αυτό όχι βέβαια έναντι των αρχών.

Ειδικότερα:

Η χρησιμοποίηση του χρηματοπιστωτικού τομέα με την τοποθέτηση σε αυτόν ή τη διακίνηση μέσω αυτού εσόδων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες, με σκοπό να προσδοθεί νομιμοφάνεια στα εν λόγω έσοδα τυποποιήθηκε ως συμπεριφορά που συνιστά τέλεση αδικήματος νομιμοποίησης το πρώτον με το άρθρο 3 Ν. 3691/2008. Εφαρμογής, όμως, εν προκειμένω δύναται να έχει μόνο ο Ν. 2331/1995, ως ευμενέστερος κατ' άρθρο 2 παρ. 1 ΠΚ, του οποίου- άλλωστε- μνεία γίνεται και στο παραπεμπτικό βούλευμα. Ακόμα, όμως, και υπ' αυτήν την νέα πρόβλεψη του Ν. 3691/2008 μόνη η κατάθεση χρημάτων σε τραπεζικό λογαριασμό δεν οδηγεί από μόνη της σε πλήρωση της τυποποιούμενης κατά τα ανωτέρω αξιόποινης πράξης, καθώς η αξιόποινη συμπεριφορά πρέπει να είναι και αντικειμενικά πρόσφορη να άγει σε πρόσδοση νομιμοφάνειας στα έσοδα που προέρχονται από εγκληματική δραστηριότητα. «Μόνη όμως η τοποθέτηση των εσόδων σε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα δεν είναι αντικειμενικά πρόσφορη να άγει σε νομιμοφάνεια της προέλευσης των εσόδων, εφόσον ο σκοπός πρόσδοσης νομιμοφάνειας στην προέλευση των εσόδων είναι ένα περαιτέρω στάδιο σε σχέση με τον σκοπό απόκρυψης της

παράνομης προέλευσης της περιουσίας.» (Τσιριζή, Ο νέος νόμος για το ξέπλυμα χρήματος, σελ. 65 επ., Αθήνα, 2009).

Σε κάθε δε περίπτωση, και επιστρέφοντας στο καθεστώς ισχύος Ν. 2331/1995, θα πρέπει να σημειωθεί ότι προκειμένου για την απόδειξη της νομιμοποίησης δεν αρκούν απλές πράξεις αγοράς, κατοχής ή αποθήκευσης των προϊόντων του εγκλήματος, αλλά χρειάζονται «τέτοιες πράξεις μέσω των οποίων η περιουσία που αποκτήθηκε με εγκληματική δραστηριότητα να αποκτά νομιμοφανή υπόσταση, να εξασφαλίζεται δηλαδή γι' αυτήν κάποιος νόμιμος τίτλος» (Δημήτριάνα, Νομιμοποίηση εσόδων: θέσεις της νομολογίας και ειδικότερα ζητήματα εφαρμογής του Ν. 2331/1995, ΠοινΔ/νη 2004, σελ. 588). Όταν δε πρόκειται για την κατάθεση χρημάτων σε τραπεζικό λογαριασμό, δικαιούχος του οποίου, μάλιστα, είναι ο ίδιος ο φερόμενος ως δράστης του βασικού εγκλήματος, όχι μόνο δεν συγκαλύπτονται τα πραγματικά στοιχεία των εμπλεκόμενων προσώπων, αλλά αντιθέτως είναι προφανή, με αποτέλεσμα του να μην είναι δυσχερής ο έλεγχος της προέλευσης των χρημάτων αυτών.

«Ειδικότερα, και υπό άλλη διατύπωση, «αντικειμενικά η πράξη της κατάθεσης χρημάτων σε τραπεζικό λογαριασμό στο πραγματικό όνομα του καταθέτη δεν είναι πρόσφορη να εκφράσει από μόνη της οποιαδήποτε προσπάθεια πρόσδοσης νομιμοφάνειας στα χρήματα που κατατίθενται και συνεπώς αντίστοιχο σκοπό» (Καϊιάφα-Γκιμπάντι, Ποινικοποίηση της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες: βασικά χαρακτηριστικά του Ν. 3691/2008 και δικαιώκρατικά όρια, ΠοινΧρ 2008, σελ. 917 επ.). Α contrario δε επιχείρημα ως προς την ορθότητα τούτου αντλείται από το ότι αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η Ευρωπαϊκή Τραπεζική Ομοσπονδία στην καταγραφή των έξι βασικών περιπτώσεων νομιμοποίησης σημειώνει την τραπεζική κατάθεση και την τήρηση τραπεζικών λογαριασμών μόνο όταν λαμβάνουν χώρα με αναληθή στοιχεία (Κονταξή, Απλή τραπεζική κατάθεση ως νομιμοποίηση χρημάτων, ΠοινΔ/νη 2014, σελ. 617 επ., όπου μεταξύ άλλων η θέση ότι

«η απλή τραπεζική κατάθεση και δη στον λογαριασμό του ιδίου του φερομένου δράστη ούτε καν ως απόπειρα του σχετικού εγκλήματος δεν μπορεί να θεωρηθεί»).

III.

Αναφορικά με την εν γένει οικονομική μου κατάσταση, πρέπει να σημειωθούν τα κατωτέρω: Ήδη από την δεκαετία του '80, όπως ήδη ανωτέρω ανέφερα, διατηρούσα με τον πατέρα μου κοινό λογαριασμό στην τράπεζα Westminster Bank, με καταθέσεις που ξεπερνούσαν τα 150.000 δολάρια ΗΠΑ, γεγονός που μου επέτρεπε να έχω οικονομική δυνατότητα.

Ο ίδιος, ουδέποτε βέβαια επαναπαύτηκα, εργαζόμουν παράλληλα με τα καθήκοντά μου στην Πολεμική Αεροπορία και ως πολιτικός μηχανικός, εγγεγραμμένος ήδη από το 1982 στο ΤΕΕ. Να σημειωθεί ότι κατά το χρονικό διάστημα 1985-1987 υπηρέτησα σε θέση εξωτερικού και συγκεκριμένα στη Νάπολη Ιταλίας ως επιτελής στο ΝΑΤΟ και αποκόμισα για τις υπηρεσίες μου αυτές ποσό - ανεξάρτητο του μηνιαίου μισθού μου στην Ελλάδα - 180.000 δολαρίων. Παράλληλα, έχοντας εξασφαλίσει ένα σημαντικό κεφάλαιο και έχοντας μεγάλο ενδιαφέρον για τα προϊόντα του χρηματοπιστωτικού τομέα και την εν γένει οικονομική διαχείριση, επένδυα συνεχώς σε αμοιβαία κεφάλαια, μετοχές και Repos, έχοντας μεγάλες αποδόσεις, κάτι που αποδεικνύεται με μια γρήγορη έστω ματιά στις αναλύσεις όλων των οικονομικών μου κινήσεων.

Χαρακτηριστικά, στη Δήλωση Εισοδήματος (Έντυπο Ε6) που υπέβαλλα το έτος 1992 με βάση το Νόμο 2019/1992 άρθρο 10, δηλώνω ότι την 1^η Ιανουαρίου 1991 κατέχω τα ακόλουθα εισοδήματα:

- Καταθέσεις Τραπεζών: 75.000.000 δρχ
- Κοινός λογαριασμός με τον πατέρα μου: 85.000.000 δρχ
- Επενδύσεις/Προθεσμιακά: 45.000.000 δρχ
- Λογαριασμός Εξωτερικού (Ιταλία): 80.000 δολάρια
- Μετρητά: 25.000.000 δρχ

Σύνολο: 244.000.000 δραχ

Θα πρέπει να τονιστεί, στο σημείο αυτό, ότι τα επιτόκια των προθεσμιακών καταθέσεων την εποχή εκείνη, κυμαίνονταν σε απίστευτα για τη σημερινή εποχή επίπεδα, της τάξεως του 20-40%, με συνέπεια τη διαρκή και ραγδαία αύξηση της περιουσίας μου.

Στη δεκαετία που ακολούθησε έως το 2000, η εργασία μου ως πολιτικός μηχανικός σημείωσε τεράστια άνθηση, ακολουθώντας την άνθηση των κατασκευών στη χώρα, με αποκορύφωμα την κατασκευή σε συνεργασία με την κατασκευαστική εταιρεία ' ' ενός συμπλέγματος κτιρίων γραφείων, αποθηκών και ψυγείων, καινοτόμου για την εποχή, σημαντικού προϋπολογισμού και με αντίστοιχες δικές μου απολαβές.

Παράλληλα, σημειώνω ότι παρά τα τόσα χρόνια σκληρής δουλειάς και προσπάθειας, δεν είχα αποκτήσει κανένα νέο περιουσιακό στοιχείο, κινητό ή ακίνητο. Τα όποια κέρδη είχα από την εργασία αλλά και την επενδυτική μου δραστηριότητα τα διέθετα είτε για την κάλυψη τρεχόντων αναγκών είτε τα επένδυα περαιτέρω με την επιδίωξη μεγαλύτερου κέρδους μελλοντικά. Επιπλέον, από το σύνολο του αποδεικτικού υλικού της υπό κρίση δικογραφίας, όπως αυτό έχει διαμορφωθεί από τις απαντήσεις των ελληνικών και αλλοδαπών τραπεζών, οι πραγματοποιηθείσες από εμένα συναλλαγές, στην συντριπτική τους πλειοψηφία, αφορούν σε διατραπεζικές μεταφορές ήδη υπάρχοντων ποσών ή των νομίμων κερδών μου από τις προαναφερόμενες επενδύσεις και όχι αυτοτελείς καταθέσεις νέων χρηματικών ποσών ως δήθεν προϊόντα νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές ενέργειες.

Ενόψει των ανωτέρω,

ΕΠΕΙΔΗ ουδέποτε τέλεσα το αδίκημα που μου αποδίδεται.

Ο Εισαγγελέας αφού έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο επιφυλάχθηκε να πρότείνει και το Δικαστήριο επιφυλάχθηκε να απαντήσει διαρκούσης της συνεδριάσεως.

Κατόπιν ο Πρόεδρος κάλεσε την μάρτυρα της κατηγορίας να προσέλθει και να συνεχίσει την κατάθεσή της. Η ως άνω μάρτυρας κατέθεσε τα εξής : Είμαι πρώην σύζυγος του κατηγορουμένου. Χωρίσαμε Ιανουάριο του 2012. Ήταν αξιωματικός της πολεμικής αεροπορίας. Είχε τελειώσει τη ΣΜΑ και είχε και πτυχίο πολιτικού μηχανικού από την Πάτρα. Έχει αποστρατευτεί. Τον κατηγορούμενο τον γνώρισα από τον αδελφό μου. Ποτέ δεν είχα πάει στο γραφείο του. Ήταν διευθυντής και είχε τα έργα υποδομής της πολεμικής αεροπορίας. Πιθανώς ήταν εισηγητής. Οι επιτροπές αυτές ασχολούνταν με έργα της αεροπορίας. Ο κατηγορούμενος όταν έφυγε από την κατοικία μας τον Ιανουάριο του 2012 πήρε ένα μεγάλο μαύρο φάκελο. Στο γραφείο του μας απαγόρευε να μπούμε. Όταν τον ρώτησα τι είναι αυτός ο μαύρος φάκελος μου είπε «εγώ με την κόρη μου θα περπατάμε στην Κηφισίας και θα μετράμε κεφάλια». Δεν ξαναήρθε σε επαφή μαζί μου. Έμεινε στην οδό το Διόνυσο στο νεόδμητο σπίτι μας. Είναι μονοκατοικία, ισόγειο με δύο ορόφους σε οικόπεδο 400 τ.μ. εξ αδιαιρέτου. Πούλησα ένα διαμέρισμα που είχα 14.000.000 και έβαλε και ο κατηγορούμενος 10.000.000 και το πήραμε. Ο κατηγορούμενος μου έλεγε ότι έκανε και δεύτερη δουλειά. Μου είχε πει ότι εργαζόταν στον κ. ο οποίος είχε κατασκευαστική εταιρία. Λεπτομέρειες δεν μου έλεγε για τη δουλειά του. Ήρθαν στο γραμματοκιβώτιο φάκελοι, τους άνοιξα και είδα τα ονόματά μας σε μεγάλα ποσά και μου είπε ότι είναι από την , είναι χρήματα από την εταιρία και είναι από το αίμα του, ήταν 2.200.000 δολάρια. Ποτέ δεν είχα πρόσβαση σε αυτά τα χρήματα. Δούλευε από το 2003 έως το 2011 στην Ι το γνώριζα ότι δούλευε και είχα πάει. Μου έλεγε ότι έπαιρνε πολλά λεφτά. Έχω τελειώσει ΤΕΙ. Δεν είχα πολλά περιθώρια για ερωτήσεις. Έπαιρνε 1.800 ευρώ σύνταξη και είχα μία κάρτα και εγώ έπαιρνα από αυτά. Δεν ζούσαμε με υπερβολή. Όσες φορές έπιανα το οικονομικό θέμα χαλούσε τον κόσμο. Όταν τον ρωτούσα μου έλεγε «μη μιλάς». Δούλευα στον κ. όταν πήρε μετάθεση για την Νάπολι

παραιτήθηκα. Με τα χρήματα είχε πρόβλημα . Στη Νάπολι έπαιρνε 300.000 δρχ. με 400.000 δρχ. το 1985 με 1986. Μείναμε δύομιση χρόνια. Μετά γυρίσαμε Αθήνα και πήγε Τανάγρα στην ΥΠΕΠΑ και μετά ήταν διευθυντής έργων. Το 2001 δεν γνωρίζω τι μισθό έπαιρνε. Μόνο τη σύνταξη γνωρίζω που ήταν 1.800 ευρώ. Το 2002 και 2003 δεν γνωρίζω τι χρήματα έπαιρνε. Μου άφηνε χρήματα κάθε εβδομάδα για τα ψώνια του σπιτιού. Το οικοπέδο αγοράστηκε το 1995 και το σπίτι ξεκίνησε το 2006 και αποπερατώθηκε το 2011. Βρήκα μία τσάντα και ένα χαρτοφυλάκιο από το 1984 κι όταν είδα τα ποσά έπαθα σοκ. Υπήρχαν λογαριασμοί με ψευδώνυμο. Ο λογαριασμός ήταν στο Λουξεμβούργο και είδα προθεσμιακό στο όνομα της κόρης μου 300.000.000 δρχ. Είχε στείμμαν λογαριασμών και αφορούσαν λογαριασμούς του κατηγορουμένου 32.000.000 δρχ. Συζήτησα με τον συνάδελφό του και μου είπε ότι ίσως μας έχει μπλέξει. Είχε λογαριασμούς Τραπεζών και στα τρία ονόματα με μεγάλα ποσά στην Τράπεζα Εργασίας. Έπαιρνε 300.000 με 400.000 δρχ. και κατέθετε 32.000.000 δρχ. Έκανε συνεχώς καταθέσεις και εμένα μου έλεγε ότι δεν είχαμε χρήματα. Δεν κερδίσαμε λαχείο ούτε πήραμε καμία κληρονομιά. Εκείνο το διάστημα ο κατηγορούμενος ήταν διευθυντής έργων. Διαχειριζόταν τα χρήματα των γονιών μου. Είχε εμμονή με το χρήμα, ήταν παραδόπιτος. Όταν εργαζόμουν του έδινα το μισθό μου. Μπροστά μου επειδή γνώριζε τις απόψεις μου δεν είχα ακούσει να δωροδοκείται. Πήρα τηλέφωνο τον κ. [redacted] και του είπα ότι το όνομά μου είναι σε μεγάλους λογαριασμούς και δεν έχω ιδέα. Ότι βρήκα τα έδωσα για έλεγχο. Υποθέτω ότι ήταν από παράνομες δραστηριότητες αφού είχε το όνομά μου και δεν μου είχε αναφέρει τίποτα. Όταν του είπα μου είπε πως είμαι τρελή. Μου είπαν ότι θα μου κάνουν μηνύσεις. Αυτά που βρήκα δεν δικαιολογούνταν από τη μισθοδοσία του. Ο κατηγορούμενος ήταν σε δημόσια έργα. Τα έγγραφα αυτά τα βρήκα το Νοέμβριο του 2013. Εγώ τα κατέθεσα στις αρχές στο ΚΕΦΟΜΕ. Το ΚΕΦΟΜΕ με ενημέρωσε με έγγραφο ότι θα τα δώσει στον οικονομικό Εισαγγελέα. Το συγκεκριμένο διάστημα δεν πήραμε κληρονομιά. Γνωρίζω ότι ο πατέρας του κατηγορουμένου δεν ήταν εύπορος. Με τα εισοδήματα του κατηγορουμένου ζούσαμε. Δεν γνωρίζω αν αποταμίευε χρήματα. Βρήκα λογαριασμούς στην Τράπεζα Πειραιώς με το όνομά μου χωρίς να έχω υπογράψει. Ο κατηγορούμενος ανέφερε στο

Δικαστήριο ότι συνεργαζόταν με τον [redacted] κι έτσι το έμαθα. Τα απογεύματα έφευγε και μου έλεγε ότι έχει εξωτερικές εργασίες. Στις [redacted] Ιούλεια κι εγώ ως διευθύνουσα σύμβουλος αμισθί. Ο πατέρας του κατηγορουμένου ήταν πλοίαρχος του Εμπορικού Ναυτικού. Ζούσαν αξιοπρεπώς. Πριν παντρευτούμε διασκέδαζε αλλά δεν υπήρχαν υποχρεώσεις. Επτά χρόνια γνωριζόμασταν πριν παντρευτούμε. Παντρευτήκαμε το 1984. Πολυτελή ζωή δεν έκανε μαζί μου. Τα στείτμαν πήγαιναν στο πατρικό του σπίτι. Για το σπίτι στο Διόνυσο δαπανήθηκαν 600.000 ευρώ. Είχε πάρει δάνειο 300.000 ευρώ, το εφάπαξ που ήταν 100.000 ευρώ και χρήματα που είχαν δώσει οι γονείς μου. Πριν είχα καλές σχέσεις με τον κατηγορούμενο. Έμεινα έκπληκτη όταν είδα τους λογαριασμούς. Δεν είχα εικόνα των τραπεζικών του λογαριασμών. Μου έλεγε ότι χρηματοδοτούνται έργα από το ΝΑΤΟ. Σε μία συζήτηση που είχε με τους γονείς του τον άκουσα που έλεγε «η δύναμη της υπογραφής». Στα θέματα ηθικής και διαφθοράς με είχε τεστάρει γι' αυτό δεν έλεγε τίποτα. Μου έλεγε ότι για να ζούμε άνετα δουλεύω και αλλού. Το 1992 με 1997 ήταν ένα διάστημα σκοτεινό. Εγώ ήμουν σε λογαριασμούς χωρίς να γνωρίζω. Μπροστά μου δεν έχω δει τον κατηγορούμενο να χρηματίζεται. Ο κατηγορούμενος δεν γνωρίζω σε ποια δημόσια έργα μεσολάβησε. Τον Ιανουάριο του 2012 απεχώρησε από το σπίτι. Την τσάντα την ανακάλυψα τον Νοέμβριο του 2013 όταν έκανα την μετακόμιση. Πιθανόν να είχε και έντοκα γραμμάτια Δημοσίου. Δεν ήταν μόνο τα 32.000.000, ήταν 8.000.000, 7.000.000 και -15.000.000. Ο πατέρας του κατηγορουμένου δούλευε στον [redacted] ρχονταν χαρτιά από Τράπεζες και από Τράπεζα της Σιγκαπούρης. Δεν ανοίγει τους φακέλους. Τον Ιανουάριο του 2012 είδα το ποσό των 2.200.000. Στο ΚΕΦΟΜΕ πήγα όταν βρήκα την τσάντα. Ο κατηγορούμενος ήταν φίλος του [redacted] οποίος ασχολούνταν με εφοδιασμούς πλοίων. Ο [redacted] ε την [redacted] μοκέτες και δομικά υλικά. Έπαιζε τότε με το χρηματιστήριο. Με τον κ. [redacted] μιλήσαμε για τον κατηγορούμενο, ο οποίος ήταν συνάδελφός του.

Στη συνέχεια, με πρόταση του Εισαγγελέα και εντολή του Προέδρου, και χωρίς να προβληθεί αντίρρηση από κανένα παράγοντα της δίκης αναγνώστηκαν τα παρακάτω έγγραφα:

Η υπ' αριθμ. 3560/29-9-2016 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακ/των Αθηνών και τα πρακτικά αυτής.

Επισκοπήθηκαν -31- φωτογραφίες.

Δέκα-τρία αναλυτικά φύλλα μισθοδοσίας.

Το από 21-5-2015 έγγραφο της Εθνικής Τράπεζας.

Κινήσεις λογαριασμών.

Το από 14-3-2014 έγγραφο της Τράπεζας Πειραιώς.

Το από 27/6/2014 έγγραφο της Eurobank.

Κίνηση λογαριασμού με αριθμό

>> >> >> >>

>> >> >> >>

>> >> >> >>

>> >> >> >>

>> >> >> >>

Κινήσεις λογαριασμών.

Κινήσεις λογαριασμού

>> >> >>

>> >> >>

>> >> >>

>> >> >>

>> >> >>

Το από 26/6/2014 έγγραφο της Eurobank.

Κινήσεις λογαριασμών.

Φορολογικές δηλώσεις ετών από 1990 έως και 2013.

Το από 22-8-2014 έγγραφο της GENIKI Bank.

Φωτοτυπία βιβλιαρίου καταθέσεων ταμειυτηρίου Τράπεζα Εργασίας.

Φωτοτυπία βιβλιαρίου καταθέσεων ταμειυτηρίου Τράπεζα Εργασίας.

Φωτοτυπία βιβλιαρίου καταθέσεων ταμειυτηρίου Τράπεζα Εργασίας.

Φωτοτυπία βιβλιαρίου καταθέσεων ταμειυτηρίου Τράπεζα Εργασίας.

>> >> >> Τράπεζας Πειραιώς.

Φωτοτυπία βιβλιαρίου καταθέσεων ταμειυτηρίου Τράπεζα Κύπρου.

Φωτοτυπία βιβλιαρίου καταθέσεων ταμειυτηρίου Τράπεζα Ελλάδος.

>> >> >> με αριθμό λογ.

>> >> >> >> >>

Το από 7-5-2014 έγγραφο της Εθνικής Τράπεζας.

Κατάσταση περιουσιακών στοιχείων επενδυτικών προϊόντων με ημερομηνία 31-12-2011.

Έγγραφο της ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ.

Κινήσεις καταθετικού λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ.

Συμβάσεις έργων ΥΠΕΠΙΑ από 1/1/1993 έως 31/12/1993.

Κινήσεις λογαριασμών.

Έγγραφο της Συνεταιριστικής Τράπεζας Έβρου με ημερομηνία 23-5-2014.

Έγγραφο της Συνεταιριστικής Τράπεζας Πελοποννήσου με ημερομηνία 11-4-2014

Το από 21/1/2014 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών.

Η από 10-2-2016 Οικονομοτεχνική έκθεση του κ.

Αντίγραφο φύλλου μητρώου (βεβαίωση υπηρεσιακών μεταβολών).

Ατομικό βιβλιάριο μητρώου μόνιμου αξιωματικού-υπαξιωματικού.

Εκθέσεις αξιολόγησης, σημειώματα αξιολόγησης, εκθέσεις ικανότητας, φύλλα μητρώου.

Βεβαιώσεις παραμονής του στο ΝΑΤΟ, αξιολογήσεις κατά την παραμονή του:

Το πτυχίο του πολιτικού μηχανικού από το Πανεπιστήμιο Πατρών.

Δημοσιεύματα αναφορικά με τον πατέρα του,

Το πτυχίο της θυγατέρας του

από Πάντειο

Πανεπιστήμιο.

Λοιπά πτυχία, πιστοποιητικά παρακολούθησης, απολυτήριο Λυκείου της θυγατέρας του,

Ιατρικά έγγραφα της

Στη συνέχεια, με εντολή του Προέδρου,

Προσήλθε ο πρώτος μάρτυρας υπεράσπισης, ο οποίος όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για τα στοιχεία του απάντησε ότι ονομάζεται _____ του _____ γεννήθηκε στην _____ και κατοικεί στην Αθήνα, Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος. Τον κατηγορούμενο γνωρίζει απλά και δεν είναι συγγενής του. Αφού επέλεξε το θρησκευτικό όρκο, ορκίστηκε στο Ιερό Ευαγγέλιο, κατά το άρθρο 218§2 Κ. Ποιν. Δ., εξεταζόμενος, κατέθεσε τα εξής: Είχα τεχνικές εταιρίες από το 1996 μέχρι το 2013. Είχα συνεργασία με τον κατηγορούμενο από το 1974 με 1975. Τον γνώρισα από ένα συνάδελφο σε μία δουλειά. Στις ανακατασκευές πρέπει να υπάρχει ένας δραστήριος άνθρωπος επί αμοιβή. Αυτό γινόταν κάθε Σαββατοκύριακο και απογεύματα. Η αμοιβή του ήταν με ποσοστά επί του έργου. Παίρναμε Τράπεζες, καταστήματα και σπίτια. Στην Τράπεζα Εργασίας στην Αθήνα χρησιμοποιούσα 60 άτομα και στον Πειραιά 35 άτομα το 1984. Ο κατηγορούμενος έπαιρνε το 10% επί της αμοιβής μου. Από εμένα είχε πάρει πολλά εκατομμύρια. Μπορεί να υπερβαίνει τα 70.000.000 με 80.000.000 δρχ. Τον είχα συστήσει στον _____ και σε άλλες τεχνικές εταιρίες. Μου είχε πει ότι δούλευε και στην Αεροπορία. Το 2000 έβαλα την σύζυγό του Διευθύνων Σύμβουλο σε μία από τις εταιρίες που είχα. Γνωρίζοντας την οικογένειά του, ο πατέρας του ήταν πλοίαρχος σε μεγάλους εφοπλιστές και του άφησε πολλά χρήματα. Ο κατηγορούμενος ήταν δραστήριος και αγαπούσε την οικογένειά του. Σχεδίαζε και επέβλεπε τα συνεργεία που είχα από Παρασκευή απόγευμα μέχρι και Κυριακή βράδυ. Μετρητά έπαιρνε την αμοιβή του εντός της εβδομάδας ή όταν τελείωνε η δουλειά. Είχα άλλον υπάλληλο που υπέγραφε. Ξέρω ότι ήταν νοικοκύρης και έκανε επενδύσεις.

Προσήλθε ο επόμενος μάρτυρας της υπεράσπισης, ο οποίος όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για τα στοιχεία του απάντησε ότι ονομάζεται _____ του _____ Αποστόλου, γεννήθηκε το έτος 1944 και κατοικεί στην Αθήνα, Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος. Τον κατηγορούμενο γνωρίζει απλά και δεν είναι συγγενής του. Αφού επέλεξε το θρησκευτικό όρκο, ορκίστηκε στο Ιερό Ευαγγέλιο, κατά το άρθρο 218 §2 Κ. Ποιν. Δ., εξεταζόμενος, κατέθεσε τα εξής: Είμαι πτέραρχος εν αποστρατεία. Έφυγα το 2002. Με τον κατηγορούμενο είχαμε παράλληλες σταδιοδρομίες.

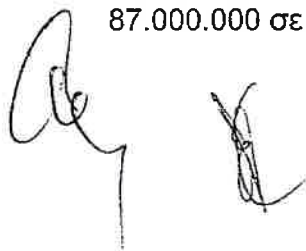
Ήταν αριστούχος της ΣΜΑ. Τοποθετήθηκε σε διάφορες θέσεις και είχε αποκτήσει εμπειρία στα έργα. Η υπηρεσία γνώριζε οτιμερικοί εργάζονταν κι έξω. Ο κατηγορούμενος βρέθηκε σε κάποια εποχή σε οικονομική πίεση και εργαζόταν παράλληλα κι αλλού από το 1990 μέχρι το 2000 και λίγο μετά. Είχε πάει σε διάφορες εταιρίες. Ήταν ικανός να πάει σε οποιαδήποτε τεχνική εταιρία. Του είχε αφήσει και ο πατέρας του κάποια περιουσία. Είχε ομόλογα του Δημοσίου και έπαιζε και ρέπτος. Όταν έφτασε λίγο πριν την σύνταξη έπαιρνε 3.000 με 3.500 ευρώ. Ήταν αρκετά τα φύλλα και έπαιρνε καλά χρήματα. Το ΤΣΕΑ είναι ένα συμβούλιο στο τελευταίο στάδιο. Έχει γίνει ο διαγωνισμός. Ο κατηγορούμενος ήταν ένα μέλος επιτροπής. Ήταν 7 με 8 μέλη και είχαν τη βαρύτητα της υπογραφής. Δεν μπορώ να διανοηθώ ότι ο κατηγορούμενος θα έφτανε σε αυτό το σημείο. Δεν είχε ακουστεί ποτέ το όνομά του. Όλα αυτά τα χρήματα είναι από τη δουλειά του. Προέρχονται από τον πατέρα του, χρηματιστήριο και από δική του οικονομία. Επειδή γνωρίζω τον χαρακτήρα του πιστεύω ότι δεν χρηματιζόταν. Γινόταν έγκριση από την υπηρεσία για να εργάζονται οι γιατροί ή οι καθηγητές. Την τελική απόφαση του ΤΣΕΑ την έπαιρνε ο υπουργός. Στη διάρκεια της θητείας του από 1993 έως 1996 έχουμε 144 θέματα. Εισηγητής οριζόταν ένα άλλο τρίτο πρόσωπο. Δεν ήταν ποτέ Πρόεδρος του ΤΣΕΑ ούτε στην επιτροπή διαγωνισμού. Σπάνια διαφωνούσε το ΤΣΕΑ με την επιτροπή διαγωνισμού. Μέχρι να γίνει ο διαγωνισμός και να κλείσουν οι συμβάσεις μεσολαβεί χρονικό διάστημα δύο ετών.

Προσήλθε ο επόμενος μάρτυρας της υπεράσπισης, ο οποίος όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για τα στοιχεία του απάντησε ότι ονομάζεται

Δικηγόρος και κατοικεί στον Πειραιά, Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος. Τον κατηγορούμενο γνωρίζει απλά και δεν είναι συγγενής του. Αφού επέλεξε το θρησκευτικό όρκο, ορκίστηκε στο Ιερό Ευαγγέλιο, κατά το άρθρο 218 §2 Κ. Ποιν. Δ., εξεταζόμενος, κατέθεσε τα εξής: Ήρθε ο κατηγορούμενος τέλος του 2012 να του αναλάβω τη διατροφή. Ήρθε σε επαφή μαζί μου ο συνήγορος της και μου είπε ότι είχε δει σε έγγραφα τα 2.200.000 δολάρια. Ο αντίδικός μου, μου έκανε πρόταση να τα βρούμε αλλιώς θα τον καταγγείλει στις

αρμόδιες φορολογικές αρχές. Τα δύο μείον που εμφανίστηκαν από την άλλη πλευρά ήταν αν ήταν δηλωθέντα και ότι έκανε κι άλλη δουλειά. Μου έφερε χαρτιά ότι έπαιζε χρηματιστήριο, το χαρτί της μισθοδοσίας του και είπα στην άλλη πλευρά ένα ποσό και να λαμβάνει ισοβίως τη σύνταξη και ένα πλούσιο κουμπιράκι. Γνώριζε τα 2.000.000 δολάρια από την αρχή η πρώτη σύζυγός του. Η καταγγελία της έγινε γιατί ματαιώθηκε ο συμβιβασμός μας.

Προσήλθε ο επόμενος μάρτυρας της υπεράσπισης, ο οποίος όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για τα στοιχεία του απάντησε ότι ονομάζεται γεννήθηκε στην Άρτα το έτος 1964 και κατοικεί στην Δάφνη Αττικής οδός Αβέρωφ 30-32, Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος. Τον κατηγορούμενο γνωρίζει απλά και δεν είναι συγγενής του. Αφού επέλεξε το θρησκευτικό όρκο, ορκίστηκε στο Ιερό Ευαγγέλιο, κατά το άρθρο 218 §2 Κ. Ποιν. Δ., εξεταζόμενος, κατέθεσε τα εξής: Πριν δύο χρόνια ήρθε ο κατηγορούμενος και μου είπε για το βούλευμα. Μου ζήτησε να συντάξω μία έκθεση πριν το 1990 και μέχρι το 2012. Μελέτησα αρκετά. Πήρα τις φορολογικές του δηλώσεις. Μπερδεύομαι γιατί είναι διάφορες εποχές. Έκανε μία φορολογική δήλωση και δήλωσε μεγάλα ποσά. Τα ποσά που συμπεριλαμβάνονται το 1996 άλλα τα επενδύει σε ρέπους και από άλλα έπαιρνε επιτόκια και αυτά από μόνα τους δικαιολογούν την οικονομική του θέση. Τα κεφάλαια φορολογούνται στην πηγή. Δεν υπήρχε κωδικός στην φορολογική δήλωση για να δηλωθούν. Πήγα στις Τράπεζες και παρακολούθησα τις εντολές. Το μόνο παράνομο ήταν τα εισοδήματα από δεύτερη δουλειά από το 1990 μέχρι 1997. Όταν κάποιος κάνει επενδύσεις σε ρέπος, αμοιβαία κεφάλαια είναι συμψηφιστικός λογαριασμός. Αυτά είναι λογιστικά. Για το εξωτερικό είναι υποκατάστημα της EUROBANK και καταθέτει στο λογαριασμό του, σαν επενδυτής τα βάζει. Επειδή έμενε σε πολυκατοικία ο φάκελος πήγαινε σε άλλο όνομα ενώ το εξτρέ μέσα είναι κανονικό. Τα χρήματά του είναι νόμιμα αποκτηθέντα. Το κράτος πήρε νόμιμα τους φόρους του. Εκείνη την εποχή το χρήμα το πηγαίναμε να το επενδύσουμε όπου θέλαμε. Δεν υπήρχε καμία παράνομη διακίνηση, απλά επένδυσε τα χρήματά του. Εγώ από αποδείξεις που βλέπω είναι 187.000.000 το διάστημα 1990 με 1997. Έχει και 87.000.000 σε λογαριασμό κοινό με τον πατέρα του.

Προσήλθε η επόμενη μάρτυρας της υπεράσπισης, η οποία όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για τα στοιχεία της απάντησε ότι ονομάζεται του Παναγιώτη , γεννήθηκε στην Αθήνα το έτος 1987 και κατοικεί στον Αττικής ( ), Ελληνίδα και Χριστιανή Ορθόδοξη. Τον κατηγορούμενο γνωρίζει και είναι συγγενής της. Αφού επέλεξε το θρησκευτικό όρκο, ορκίστηκε στο Ιερό Ευαγγέλιο, κατά το άρθρο 218 §2 Κ. Ποιν. Δ., εξεταζόμενη κατέθεσε τα εξής: Είμαι κόρη του και μένουμε μαζί. Γνωρίζω ότι είχε δεύτερη εργασία ο πατέρας μου. Ο παππούς μου ήταν ευκατάστατος. Πολλές φορές ο πατέρας μου μας έπαιρνε μαζί του στα ραντεβού τα απογεύματα που είχε με άλλους πολιτικούς μηχανικούς. Αποστρατεύτηκε το 2003. Τελείωσα τη Πάντειο και έχω τελειώσει και δημοσιογραφία. Ο πατέρας ήταν αυστηρός και νόμιμος. Δούλευε σκληρά. Δεν μπορώ να διανοηθώ για μαύρο χρήμα. Ζούσαμε φυσιολογικά και αξιοπρεπώς, δεν μας έλλειπε τίποτα. Πιστεύω ότι η εκδίκηση περιέχει συκοφαντία.

Σημειώνεται ότι οι μάρτυρες που αναφέρονται παραπάνω κλήθηκαν ένας - ένας και αφού εξετάστηκαν προφορικά έμειναν στο ακροατήριο και ότι μετά από κάθε μαρτυρία ο Πρόεδρος έδινε το λόγο στον Εισαγγελέα, στους Δικαστές, στους πληρεξούσιους της πολιτικής αγωγής, καθώς και στους συνηγόρους του κατηγορουμένου, για να απευθύνουν ερωτήσεις, αν είχαν, προς τους μάρτυρες, καθώς και στον κατηγορούμενο, αν είχε κάτι να παρατηρήσει ή να υπενθυμίσει. Εκείνοι δε υπέβαλαν ερωτήσεις και οι μάρτυρες απαντούσαν στις ερωτήσεις αυτές, όπως στην κατάθεση κάθε μάρτυρα αναφέρεται.

Στο σημείο αυτό της δίκης και ενώ η ώρα ήταν 15:10' ο Πρόεδρος διέκοψε τη συνεδρίαση για την 25-1-2018, ημέρα Πέμπτη και ώρα 09:00', στην αίθουσα Δ' 120 Β' του 6^{ου} ορόφου του Εφετείου Αθηνών, παράγγειλε δε, την ορισθείσα ημέρα και ώρα, να είναι παρόντες όλοι οι παράγοντες της δίκης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ 25 Ιανουαρίου 2018

Την ορισθείσα ημέρα 25-1-2018 και ώρα 09:00', προσήλθαν, στην αίθουσα Δ' 120 Β' του 6^{ου} ορόφου του Εφετείου Αθηνών, το Δικαστήριο με την ίδια σύνθεσή του, ο Εισαγγελέας και η Γραμματέας και κατέλαβαν τις θέσεις τους στην έδρα του Δικαστηρίου, οι πλήρεξούσιοι της πολιτικής αγωγής, ο κατηγορούμενος και οι συνήγοροί του και κατέλαβαν τις θέσεις τους στο ακροατήριο. Αφού δε βεβαιώθηκε γι' αυτό ο Πρόεδρος, διέταξε να συνεχιστεί η διακοπείσα συνεδρίαση, στο σημείο που αυτή διακόπηκε, δημόσια όπως και προηγούμενα αυτή γινόταν.

Κατόπιν ο Πρόεδρος, κάλεσε τον κατηγορούμενο να απολογηθεί και αυτός απολογούμενος, είπε: Ήμουν αξιωματικός της πολεμικής αεροπορίας. Όσο αφορά την πολεμική αεροπορία ήμουν τμηματάρχης του NATO στο επιτελείο. Τη διετία 1994-1996 ήμουν Διευθυντής Υποδομών στο επιτελείο. Κατά τη διάρκεια της θητείας μου ήμουν κλαδάρχης και έφυγα ως υποπτεράρχος. Δεν έτυχε ποτέ να είμαι μέλος ή Πρόεδρος Επιτροπής. Το 1996 ήμουν αναπληρωματικό μέλος σε μία επιτροπή και είχε καθαρά γνωμοδοτικό χαρακτήρα. Όπως για παράδειγμα μία αίτηση θεραπείας σε ανάδοχο το νομικό τμήμα ετοίμαζε μία εισήγηση και η εισήγηση ερχόταν στο συμβούλιο προκειμένου να γνωμοδοτήσουμε αν ήταν προβληματική ή όχι. Επέστρεφε στην υπηρεσία και πήγαινε στον έχοντα την οικονομική αρμοδιότητα. Είχε τυπικό χαρακτήρα η γνωμοδότηση. Η εισήγηση ήταν επεξεργασμένη από νομικούς. Εμείς επί των νομικών θεμάτων δεν είχαμε άποψη μόνο των τεχνικών θεμάτων. Ήταν χρονοβόρες διαδικασίες. Η γνωμοδότηση με την εισήγηση επέστρεφε και πήγαινε στον κλαδάρχη, νομικό σύμβουλο του ΓΕΑ και σε άλλους. Όταν ανέλαβα δ/ντής επεξεργαζόμαστε ότι

ζητούσαν κι όταν έκριναν γίνονταν τα απαραίτητα. Ο Διοικητής της πολεμικής αεροπορίας υπέγραφε τις συμβάσεις. Υπήρχαν δέκα πέντε στάδια. Ο υφυπουργός εξουσιοδοτούσε τον διοικητή και υπέγραφε τις συμβάσεις. Εγώ τη μοναδική σύμβαση που είδα και υπέγραψα ήταν μία 4.000.000 δρχ. Τα θέματα και οι εισηγήσεις έρχονταν την τελευταία στιγμή, δεν ξέραμε ούτε τους τίτλους. Την περίοδο εκείνη έπαιρνα 500.000 με 600.000 δρχ. και έπαιρνα κι έξτρα για τις μετακινήσεις μου. Είχα και άδεια ασκήσεως επαγγέλματος πολιτικού μηχανικού. Το Πολυτεχνείο της Πάτρας το τελείωσα με άδεια. Υπήρχε μία σιωπηρή αποδοχή για άσκηση δεύτερου επαγγέλματος. Οι υπολογισμοί των στατικών γίνονταν με τα χέρια τότε και άνετα τα δούλευες και σπίτι σου. Ειδικά το 1981 όταν έγιναν οι σεισμοί ήμουν μέλος σε μία ομάδα και δουλέψαμε πολύ. Από την παράλληλη εργασία μου κέρδισα αρκετά. Από το 1973 μέχρι το 1984 πρέπει να έβγαλα πάνω από 80.000.000 δρχ. Τότε οι μηχανικοί ήμασταν περιζήτητοι και στην περιοχή από Αίγιο μέχρι Κουρούτα υπήρχε μεγάλη ανάπτυξη. Στη δουλειά μου ήμουν τυπικός και υπήρχε ανοχή γιατί πολλοί συνάδελφοί μου δήλωναν παραίτηση για να δουλέψουν έξω. Ήμουν από εύπορη οικογένεια, ο πατέρας μου ήταν πλοίαρχος και είχα και δύο αδελφές. Το 2012 πείστηκα από την πρώην σύζυγό μου και έφτιαξα το σπίτι στο Διόνυσο. Αυτό το σπίτι κόστισε περίπου 700.000 ευρώ. Ένα μέρος των χρημάτων αυτών ήταν από χρήματα που είχα μαζέψει. Μέχρι το 2012 έμενα σε νοίκι. Το 1991 είχα 240.000.000 δρχ. με προθεσμιακά, ρέπος και τα διπλασίασα. Ήταν πολλά τα χρήματα από τα επιτόκια. Το διάστημα 1993 με 1997 είχα αναλάβει παράλληλα να φτιάξουμε κι ένα κτήριο εφοδιασμού ψυγείων πλοίων στο Πειραιά και το ύψος προϋπολογισμού ήταν 1 δις κι η αμοιβή μου ήταν 15% με 20%. Οι αμοιβές μου ήταν και μηνιαίες και με ποσοστά. Δούλευα μετά τη δουλειά μου και Σαββατοκύριακα. Η σύζυγός μου γνώριζε τις δραστηριότητές μου και οι συνάδελφοί μου γνώριζαν και υπήρχε μία ανοχή. Ειδικά εκείνη την περίοδο 1993 με 1997 υπήρχαν δουλειές. Δεν είχα καμία εμπλοκή στην υπηρεσία μου με πειθαρχικό. Έφυγα το 2002 με το βαθμό του υποπτέραρχου και αμέσως το 2003 προσλήφθηκα σε μία καναδέζικη εταιρία και από το 2003 έως το 2012 ήμουν τεχνικός διευθυντής σ' αυτή την εταιρία με ετήσιο μισθό 120.000 ευρώ. Είχα βιβλία Β' κατηγορίας. Από το 2012

έμεινα ανένεργός. Όλες οι τραπεζικές συναλλαγές προέρχονται από τις υπηρεσίες μου ως πολιτικός μηχανικός. Δεν είναι μόνο αυτές οι καταθέσεις που αναφέρονται. Δεν είχα στο μυαλό μου την ιδιοκτησία. Στη EUROBANK τα είχα από το 1998 τα χρήματα. Η EUROBANK είχε προγράμματα τοκοφόρα. Από την EUROBANK Ελλάδας λόγω προϊόντων πήγαιναν στο Λουξεμβούργο και μετά επιστρέφονταν.

Μετά την απολογία του κατηγορουμένου, ο Πρόεδρος του υπέβαλε ερωτήσεις και κατόπιν έδωσε το λόγο στον Εισαγγελέα και στους Δικαστές για να υποβάλλουν και αυτοί ερωτήσεις, αν είχαν. Εκείνοι δε υπέβαλαν ερωτήσεις και ο κατηγορούμενος απάντησε όπως αναφέρεται στην απολογία του.

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος έδωσε το λόγο στους διαδίκους και στους συνηγόρους τους για να απευθύνουν, μέσω του Προέδρου, αν είχαν, ερωτήσεις προς τον κατηγορούμενο και αυτοί δεν υπέβαλαν.

Μετά από αυτά ο Πρόεδρος ρώτησε όλους τους παράγοντες της δίκης αν χρειάζονται κάποια συμπληρωματική εξέταση ή διασάφηση και όταν αυτοί απάντησαν αρνητικά, ο Πρόεδρος κήρυξε τη λήξη της αποδεικτικής διαδικασίας και έδωσε το λόγο στον Εισαγγελέα, ο οποίος ανέπτυξε την κατηγορία και πρότεινε την απαλλαγή του.

Οι πληρεξούσιοι της πολιτικής αγωγής, αφού έλαβαν διαδοχικά το λόγο από τον Πρόεδρο, ζήτησαν να κηρυχθεί ο κατηγορούμενος ένοχος.

Οι συνήγοροι των κατηγορουμένων, αφού έλαβαν διαδοχικά το λόγο από τον Πρόεδρο και ανέπτυξαν την υπεράσπιση ζήτησαν την απαλλαγή τους.

Ο κατηγορούμενος, όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο, αν έχει να προσθέσει τίποτα για την υπεράσπισή του απάντησε αρνητικά.

Κατόπιν ο Πρόεδρος κήρυξε περατωμένη τη συζήτηση.

Το Δικαστήριο αποσύρθηκε στο δωμάτιο το προορισμένο για διάσκεψη και αφού διασκέφθηκε μυστικά, με παρούσα τη Γραμματέα, κατάρτισε την απόφασή του και όταν επανήλθε στην αίθουσα συνεδριάσεων, με παρόντες τον Εισαγγελέα, τη Γραμματέα και όλους τους παράγοντες της δίκης, μέσω του Προέδρου, δημοσίευσε, σε δημόσια συνεδρίαση, την απόφασή του, με αριθμό 214/2018 η οποία είναι η εξής:

ΑΦΟΥ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η κρινόμενη έφεση ασκήθηκε από τον κατηγορούμενο νομοτύπως και εμπροθέσμως. Συνεπώς είναι αυτή τυπικά δεκτή και πρέπει ακολούθως να εξεταστεί εκ νέου η υπόθεση κατά τη νομική και ουσιαστική της βάση.

Στη διάταξη του άρθρου 45 παρ. 2 Ν. 3691/2008 ορίζεται ότι «η άσκηση ποινικής δίωξης και η καταδίκη για νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες δεν προϋποθέτει ποινική δίωξη ή καταδίκη του υπαιτίου για το βασικό αδίκημα». Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του Ν. 3691/2008, αυτονομείται όχι μόνο η ποινική δίωξη αλλά και αυτή η καταδίκη για το ξέπλυμα χρήματος από τη δίωξη ή την καταδίκη για το βασικό αδίκημα. Επομένως, ακόμη και εάν συντρέχουν λόγοι τυπικοί ή ουσιαστικοί που εμποδίζουν την άσκηση ποινικής δίωξης για το βασικό αδίκημα (λ.χ. εκκρεμοδικία ή έλλειψη θετικής δικονομικής προϋπόθεσης για την κίνηση αυτής, όπως είναι η προηγούμενη οριστικοποίηση της φορολογικής εγγραφής στο αδίκημα της φοροδιαφυγής του άρ. 17 Ν. 2523/1997), τούτο δεν εμποδίζει όχι μόνο την άσκηση ποινικής δίωξης και την ίδια την καταδίκη του κατηγορουμένου για νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, εάν σχηματισθεί δικανική πεποίθηση ότι τα σχετικά περιουσιακά στοιχεία που αποτέλεσαν το αντικείμενο της νομιμοποίησης είναι παράνομα, προερχόμενα από εγκληματικές πράξεις [Π. Τσιρίδης, «Ο νέος νόμος για το ξέπλυμα χρήματος (Ν. 3691/2008)», Νομική Βιβλιοθήκη 2009, σελ. 270], αλλά ούτε τη λήψη μέτρων δικονομικού καταναγκασμού από τα άρ. 282 ή 296 ΚΠΔ, η επιβολή των οποίων έχει χαρακτήρα προεχόντως εξασφαλιστικό-αποτρεπτικό, μη εξαρτώμενη από την άσκηση ποινικής δίωξης για τα βασικά αδικήματα της νομιμοποίησης εσόδων.

Βεβαίως, το βασικό αδίκημα που προηγήθηκε, και από την τέλεση του οποίου προέκυψε η περιουσία που νομιμοποιήθηκε με την ερευνώμενη πράξη ξέπλυματος, αναγκαίως ερευνάται παρεμπιπτόντως στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας για την παράβαση του Ν. 3691/2008 και δεν αρκεί να εικάζεται ή να πιθανολογείται, αλλά πρέπει να προσδιορίζεται επαρκώς και να εξατομικεύεται ως προς τον χρόνο και τους δράστες αυτού, έστω κι αν δεν έχει ασκηθεί ποινική δίωξη ούτε έχει απαγγελθεί κατηγορία για αυτό (ΑΠ 1902/2009 ΝοΒ 2010/10071). Στο αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων, τέλος, κυρωτικός κανόνας είναι το άρ. 2 Ν. 2331/1995 (ήδη άρ. 45 Ν. 3691/2008) και όχι τα βασικά αδικήματα, τα οποία δεν τυποποιούνται με το άρ. 1 Ν. 2331/1995 (ήδη άρ. 3 Ν. 3691/2008), αφού αυτά αποτελούσαν ήδη αξιόποινες πράξεις

και προ της ισχύος του νόμου (Π. Τσιρίδης, ό.π., σελ. 83, 85). Μόνη δε η αδυναμία του κατηγορουμένου για νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες να δικαιολογήσει την κατοχή ή την κατάθεση στο όνομά του από άγνωστο καταθέτη συγκεκριμένου χρηματικού ποσού δεν θεωρείται στοιχείο ικανό, κατά αντικειμενική κρίση, να θεμελιώσει επαρκείς ενδείξεις για προέλευση του σχετικού ποσού από εγκληματική δραστηριότητα και να προκαλέσει αντίστοιχη παραπομπή του κατηγορουμένου (Συμβ.ΑΠ 407/2010-NΟΜΟΣ, Συμβ.ΑΠ.219/07,351/03 Π.ΔΙΚ.04/526 και Συμβ.ΑΠ 372/02 Π.ΔΙΚ.02/1013,ΑΠ 1206/86 ΝοΒ 34 σελ.1633).

Στην προκειμένη περίπτωση από τις καταθέσεις της μάρτυρας της κατηγορίας και των μαρτύρων της υπεράσπισης, που εξετάστηκαν ενόρκως στο Δικαστήριο τούτο και οι οποίοι αναφέρονται ονομαστικά στα πρακτικά, τα πρακτικά της πρωτοβάθμιας δίκης, που αναγνώσθηκαν, καθώς και από τα έγγραφα που αναγνώσθηκαν και αναφέρονται στα πρακτικά, την απολογία του κατηγορουμένου και όλη γενικά την αποδεικτική διαδικασία αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Ο κατηγορούμενος, είναι πολιτικός μηχανικός, πρώην αξιωματικός της Αεροπορίας αποστρατευθείς με το βαθμό του Υποπτέραρχου το έτος 2002 . Κατά τη διάρκεια της υπηρεσιακής του σταδιοδρομίας υπηρέτησε σε σημαντικές θέσεις ευθύνης (π.χ τμηματάρχης του ΝΑΤΟ στο Γ.Ε.Α, Διευθυντής Υποδομών στο Γ.Ε.Α) , υπήρξε απλό μέλος αρκετών Επιτροπών γνωμοδοτικού χαρακτήρα αγοράς –εφοδιασμού εξοπλισμού ως αρμόδιος επί Τεχνικών θεμάτων , έχοντας επιδείξει ανεπίληπτη υπηρεσιακή συμπεριφορά, ~~παραλλήλως~~ ο ίδιος, ο οποίος καταγόταν από εύπορη οικογένεια , επί σειρά ετών με την ανοχή της Υπηρεσίας του παρείχε ως Πολιτικός Μηχανικός επ' αμοιβή υπηρεσίες σε τρίτους (εταιρείες,ιδιώτες), ενώ επένδυε τα πάσης φύσεως έσοδά του σε ρέπος , σε τραπεζικά προϊόντα (σε ελληνικά πιστωτικά ιδρύματα ή υποκαταστήματά τους στην αλλοδαπή) και στο χρηματιστήριο προς αύξησή τους (των εσόδων του) ανάλογα με τις εκάστοτε επικρατούσες στην αγορά συνθήκες . Το έτος 2013 η πρώην σύζυγός του την οποία ο κατηγορούμενος είχε διαζευχθεί το έτος 2012, βρίσκοντας στην (πρώην) κοινή τους κατοικία, όπου η ίδια παρέμενε, διάφορα τραπεζικά έγγραφα αφορώντα , μεταξύ άλλων, υψηλές καταθέσεις χρηματικών ποσών, είτε εκείνου είτε κοινών με την ίδια και τη θυγατέρα τους , τραπεζικών λογαριασμών, προέβη σε καταγγελία προς το Σ.Δ.Ο.Ε θεωρώντας ότι αυτές (καταθέσεις)

προέρχονταν από παράνομες πράξεις του πρώην συζύγου της-κατηγορουμένου, με τον οποίο τότε βρισκόταν σε αντιδικία σχετικά με θέματα διατροφής. Όμως από κανένα συγκεκριμένο στοιχείο δεν προέκυψε ότι ο κατηγορούμενος δια των ανωτέρω τραπεζικών καταθέσεων του προέβαινε σε νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες πράξεις του, αντίθετα δε είναι πρόδηλο ότι αυτές προέρχονταν από την επί σειρά ετών αύξηση των πάσης φύσεως εσόδων του, που προαναφέρθηκαν. . Επομένως, αυτός πρέπει να κηρυχθεί αθώος κατά το διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ με παρόντα τον κατηγορούμενο

του Ιωάννη και της Αγγελικής γεν. στον Πειραιά το έτος 1950 κάτοικο Διονύσου Αττικής οδός Προμηθέως αρ. 78.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά την έφεσή του με αριθμό 482 και χρονολογία 29-9-2016 κατά της απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Κακ/των Αθηνών με αριθμό 3560/29-9-2016.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ τον κατηγορούμενο αθώο του ότι:

Στους κατωτέρω αναφερομένους τόπους και χρόνους τέλεσε εκ προθέσεως έγκλημα, τιμωρούμενο εκ του νόμου με στερητική της ελευθερίας ποινή.

Ειδικότερα, στην Αθήνα σε μη δυνάμενο να προσδιορισθεί επακριβώς χρόνο, αλλά οπωσδήποτε εντός του χρονικού διαστήματος από το έτος 2001 έως και 6.2.2015, με περισσότερες από μία πράξεις, οι οποίες συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, αφενός μεν απέκρυψε την αλήθεια καθ' όσον αφορά στη φύση, την προέλευση, τη διάθεση, τη διακίνηση ή τη χρήση περιουσίας, εν γνώσει του ότι αυτή προέρχεται από το λεπτομερώς περιγραφόμενο κατωτέρω έγκλημα της παθητικής δωροδοκίας, αφετέρου δε κατείχε, διαχειρίστηκε και χρησιμοποίησε περιουσία εν γνώσει κατά το χρόνο ης κτήσεως και της διαχειρίσεως ότι η περιουσία προέρχεται από το ως άνω έγκλημα, ενώ παραλλήλως χρησιμοποίησε τον ελληνικό και διεθνή χρηματοπιστωτικό τομέα με τη διακίνηση μέσω αυτού των εσόδων που

προήλθαν από το εν λόγω έγκλημα της παθητικής δωροδοκίας, με σκοπό να προσδοθεί νομιμοφάνεια στα εν λόγω έσοδα, ασκεί δε τοιούτου είδους δραστηριότητες κατ' επάγγελμα.

Πιο συγκεκριμένα, κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.1993 έως τις 11.10.1996, όντας υπάλληλος, με την ιδιότητά του ως Τμηματάρχης της Υπηρεσίας Έργων Πολεμικής Αεροπορίας (ΥΠΕΠΑ), ως Τμηματάρχης της Διεύθυνσης ΓΕΑ/Γ2 (Γραφείου Υποδομών) και ως Διευθυντής της Διεύθυνσης ΓΕΑ/Γ2 (Γραφείου Υποδομών), αντίστοιχα, κατά παράβαση των καθηκόντων του, ζήτησε και έλαβε για τον εαυτό του χρηματικά ποσά (ωφελήματα) για να προβεί σε ενέργειες που ανάγονται στα καθήκοντά του, ως μέλους του Τεχνικού Συμβουλίου Έργων Αεροπορίας (ΤΣΕΑ), το οποίο προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 5 του Π.Δ. 378/87, όπως οι παράγραφοι 1 και 2 αυτού αντικαταστάθηκαν με τη διάταξη του άρθρου 2 του Π.Δ. 298/1990 και αποτελεί συλλογικό όργανο, που γνωμοδοτεί σε θέματα έργων που ορίζει ο ν. 1418/1984 και το Π.Δ. 609/1985, μεταξύ των οποίων την έγκριση μελετών, τις τροποποιήσεις έργων - προϋπολογισμών, την έγκριση Συγκριτικών Πινάκων, την κατακύρωση διαγωνισμών και την ανάθεση εργασιών.

Κατά τη διάρκεια της θητείας του στο ως άνω γνωμοδοτικό συμβούλιο, προκειμένου άγνωστα μέχρι τούδε πρόσωπα να επιτύχουν την απευθείας ανάθεση σε αυτά έργων που εκτέλεσαν για λογαριασμό της Πολεμικής Αεροπορίας, με κατάργηση του ελεύθερου ανταγωνισμού, εκμεταλλευόμενοι τη μη διεξαγωγή μειοδοτικών διαγωνισμών, την έγκριση παρατάσεων των προθεσμιών παράδοσης των έργων με αναθεώρηση (χωρίς υπαιτιότητα των αναδόχων), τη σύναψη συμπληρωματικών εργασιών επ' ωφελεία των αναδόχων, την έγκριση πρωτοκόλλων καθορισμού τιμών μονάδων νέων έργων, την αποδοχή ενστάσεων των αναδόχων επί κατάπτωσης ποινικών ρητρών, την ανάκληση ποινικών ρητρών, από τις αρμόδιες υπηρεσίες, ζήτησε και του κατέβαλαν παρανόμως, άγνωστα μέχρι τούδε πρόσωπα, πέραν των κάτωθι αναφερομένων και άλλα περαιτέρω άγνωστα μέχρι τούδε χρηματικά ωφελήματα (δώρα), προκειμένου αυτός, κατά παράβαση του υπηρεσιακού του καθήκοντος, να προβεί σε αναγόμενες στα καθήκοντά του ενέργειες για την επίτευξη των πιο πάνω παράνομων σκοπών.

Στο πλαίσιο αυτό και για την επίτευξη των προαναφερομένων παρανόμων σκοπών, ως τακτικό μέλος (κατά τα έτη 1993, 1994, 1995, 1996) και αναπληρωματικό μέλος (κατά τα έτη 1991 και 1992) του ως άνω τεχνικού Συμβουλίου, στο οποίο ορίστηκε δυνάμει των υπ' αριθμ. Φ.013/397082 ΣΧ. 237/12.3.1991, Φ.013/764587 ΣΧ. 768/22.9.1992, Φ.013/765202 ΣΧ. 1132/29.9.1993, Φ.013/763385 ΣΧ. 714/1.7.1994, Φ.013/EM 740544 ΣΧ. 80/8.5.1995, Φ.013/740410 ΣΧ. 57/1.1.1996 Διαταγών Ανασυγκρότησης Τεχνικού Συμβουλίου ΓΕΑ, που εξέδωσε ο εκάστοτε Αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Αεροπορίας (ΓΕΑ), ζήτησε και έλαβε μεταξύ άλλων, άγνωστων μέχρι τούδε ωφελημάτων τα ακόλουθα χρηματικά ποσά, όπως αυτά προκύπτουν από τις κάτωθι αναφερόμενες ενδεικτικά τραπεζικές κινήσεις:

1. Στις 7.2.1996 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ.

τηρούμενο στην Τράπεζα Εργασίας τραπεζικό λογαριασμό, που τηρούσε από κοινού με τη σύζυγό του _____ και τη θυγατέρα του _____ ποσού τριάντα εκατομμυρίων τριακοσίων πενήντα δύο χιλιάδων εξακοσίων τριών δραχμών (30.352.603,00 δρχ.).

2. Στις 6.3.1996 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ.

τηρούμενο στην Τράπεζα Εργασίας τραπεζικό λογαριασμό, που τηρούσε από κοινού με τη σύζυγό του _____ και τη θυγατέρα του _____ ποσού είκοσι ενός εκατομμυρίων εξήντα χιλιάδων δραχμών (21.060.000,00 δρχ.).

3. Στις 5.4.1996 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ.

τηρούμενο στην Τράπεζα Εργασίας τραπεζικό λογαριασμό, που τηρούσε από κοινού με τη σύζυγό του _____ και τη θυγατέρα του _____ ποσού δέκα εκατομμυρίων πεντακοσίων επτά χιλιάδων πεντακοσίων δραχμών (10.507.500,00 δρχ.).

4. Στις 27.5.1996 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ.

τηρούμενο στην Τράπεζα Εργασίας τραπεζικό λογαριασμό, που τηρούσε από κοινού με τη σύζυγό του _____ και τη θυγατέρα του _____ ποσού έξι εκατομμυρίων δραχμών (6.000.000,00 δρχ.).

5. Στις 31.5.1996 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ.

τηρούμενο στην Τράπεζα Εργασίας τραπεζικό λογαριασμό, που τηρούσε από κοινού με τη σύζυγό του Ι. και τη θυγατέρα του ποσού είκοσι ενός εκατομμυρίων επτακοσίων ογδόντα επτά χιλιάδων τετρακοσίων ενενήντα επτά δραχμών (21.787.497,00 δρχ.).

6. Στις 18.6.1996 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ.

τηρούμενο στην Τράπεζα Εργασίας τραπεζικό λογαριασμό, που τηρούσε από κοινού με τη σύζυγό του Ι. και τη θυγατέρα του ποσού οκτώ εκατομμυρίων δραχμών (8.000.000,00 δρχ.).

7. Στις 19.7.1996 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ.

τηρούμενο στην Τράπεζα Εργασίας τραπεζικό λογαριασμό, που τηρούσε από κοινού με τη σύζυγό του Ι. και τη θυγατέρα του ποσού έξι εκατομμυρίων δραχμών (6.000.000,00 δρχ.).

8. Στις 20.7.1996 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ.

τηρούμενο στην Τράπεζα Εργασίας τραπεζικό λογαριασμό, που τηρούσε από κοινού με τη σύζυγό του Ι. και τη θυγατέρα του ποσού είκοσι εκατομμυρίων δραχμών (20.000.000,00 δρχ.).

9. Την 1.8.1996 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ.

τηρούμενο στην Τράπεζα Εργασίας τραπεζικό λογαριασμό, που τηρούσε από κοινού με τη σύζυγό του Ι. και τη θυγατέρα του ποσού δεκαεννιά εκατομμυρίων οκτακοσίων εβδομήντα οκτώ χιλιάδων διακοσίων δραχμών (19.878.200,00 δρχ.).

10. Στις 2.9.1996 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ.

τηρούμενο στην Τράπεζα Εργασίας τραπεζικό λογαριασμό, που τηρούσε από κοινού με τη σύζυγό του Ι. και τη θυγατέρα του ποσού δώδεκα εκατομμυρίων τριακοσίων ενενήντα τριών χιλιάδων δραχμών (12.393.000,00 δρχ.).

11. Στις 30.9.1996 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ. _____ τηρούμενο στην Τράπεζα Εργασίας τραπεζικό λογαριασμό, ποσού δεκαοκτώ εκατομμυρίων διακοσίων είκοσι πέντε χιλιάδων διακοσίων δραχμών (18.225.000,00 δρχ.).
12. Στις 18.10.1996 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ. _____ τηρούμενο στην Τράπεζα Εργασίας τραπεζικό λογαριασμό, που τηρούσε από κοινού με τη σύζυγό του _____ και τη θυγατέρα του _____ ποσού τριών εκατομμυρίων εκατόν δέκα χιλιάδων δραχμών (3.110.000,00 δρχ.).
13. Στις 31.10.1996 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ. _____ τηρούμενο στην Τράπεζα Εργασίας τραπεζικό λογαριασμό, που τηρούσε από κοινού με τη σύζυγό του _____ και τη θυγατέρα του _____ ποσού τριάντα έξι εκατομμυρίων επτακοσίων οκτώ χιλιάδων δραχμών (36.708.000,00).
14. Στις 18.12.1996 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ. _____ τηρούμενο στην Τράπεζα Εργασίας τραπεζικό λογαριασμό, που τηρούσε από κοινού με την θυγατέρα του _____ ποσού διακοσίων πενήντα πέντε εκατομμυρίων τριακοσίων τριάντα έξι χιλιάδων οκτακοσίων πενήντα ενός δραχμών (255.336.851,00 δρχ.).
15. Στις 20.1.1997 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ. _____ τηρούμενο στην Τράπεζα Εργασίας τραπεζικό λογαριασμό, που τηρούσε από κοινού με την θυγατέρα του _____ ποσού τριακοσίων δεκαοκτώ εκατομμυρίων τετρακοσίων εβδομήντα τεσσάρων χιλιάδων τετρακοσίων ενενήντα τριών δραχμών (318.474.493,00 δρχ.).
16. Στις 3.3.1997 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ. _____ τηρούμενο στην Τράπεζα Εργασίας τραπεζικό λογαριασμό, που τηρούσε από κοινού με την θυγατέρα του _____ ποσού δώδεκα εκατομμυρίων τετρακοσίων εβδομήντα τεσσάρων χιλιάδων δραχμών (12.474.000,00 δρχ.).
17. Στις 23.12.1996 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ. _____ τηρούμενο στην Τράπεζα CITIBANK τραπεζικό λογαριασμό του, ποσού εννέα εκατομμυρίων δραχμών (9.000.000 δρχ.).

Ενδεικτικά, ο τηρούμενος στην τράπεζα με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ» υπ' αριθμ. _____ τραπεζικός λογαριασμός με συνδικαιούχους αυτόν (τον κατηγορούμενο, τη σύζυγό του _____ και την θυγατέρα του _____, εμφάνιζε μέγιστο υπόλοιπο το έτος 1996 το ποσό των πεντακοσίων πενήντα επτά χιλιάδων πεντακοσίων ενενήντα τεσσάρων (557.594) ευρώ και το έτος 1997 το ποσό του ενός εκατομμυρίου είκοσι χιλιάδων είκοσι οκτώ (1.020.028) ευρώ.

Στη συνέχεια, κατέχοντας την προερχόμενη από το ως άνω έγκλημα περιουσία, χρησιμοποίησε τον ελληνικό και διεθνή χρηματοπιστωτικό τομέα με τη διακίνηση μέσω αυτών, της περιουσίας που αποκόμισε με σκοπό να προσδοθεί στην τελευταία νομιμοφάνεια.

Ενδεικτικά δε, αναφέρονται οι πιο κάτω τραπεζικές κινήσεις:

1. Την 1.10.2001 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ. _____ τηρούμενο στην Τράπεζα Κύπρου τραπεζικό λογαριασμό του, ποσού εκατόν εξήντα εννιά χιλιάδων εννιακοσίων πενήντα τεσσάρων ευρώ και τριάντα εννιά λεπτών (169.954,39).

2. Την 1.10.2001 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ. _____ τηρούμενο στην Τράπεζα Κύπρου τραπεζικό λογαριασμό του, ποσού τριάντα πέντε χιλιάδων διακοσίων δεκαέξι ευρώ και σαράντα τριών λεπτών (35.216,43).

3. Στις 25.2.2003 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ. _____ τηρούμενο στην Τράπεζα Κύπρου τραπεζικό λογαριασμό του, ποσού εκατόν ογδόντα χιλιάδων (180.000) ευρώ.

4. Στις 22.12.2003 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ. _____ τηρούμενο στην Τράπεζα Κύπρου τραπεζικό λογαριασμό του, ποσού εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ.

5. Στις 24.1.2005 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ. _____ τηρούμενο στην Τράπεζα Κύπρου τραπεζικό λογαριασμό του, ποσού εβδομήντα πέντε χιλιάδων (75.000) ευρώ.

6. Στις 3.2.2005 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ. _____ τηρούμενο στην Τράπεζα Κύπρου τραπεζικό λογαριασμό του, ποσού πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ.

7. Στις 18.2.2005 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ. τηρούμενο στην Τράπεζα Κύπρου τραπεζικό λογαριασμό του, ποσού εξήντα δύο χιλιάδων δολαρίων ΗΠΑ (62.000,00 \$).

8. Στις 23.6.2003, κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ. τηρούμενο στην Τράπεζα EUROBANK τραπεζικό λογαριασμό του, ποσού έντεκα χιλιάδων επτακοσίων σαράντα (11.740) ευρώ, με φερόμενο καταθέτη, φυσικό πρόσωπο, με επώνυμο αγνώστων μέχρι τούδε λοιπών στοιχείων.

9. Στις 30.1.2004 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ. τηρούμενο στην Τράπεζα EUROBANK τραπεζικό λογαριασμό του, το ποσό των διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ.

10. Στις 27.2.2006 κατάθεση μετρητών στον υπ' αριθμ. τηρούμενο στην Τράπεζα EUROBANK τραπεζικό λογαριασμό του, το ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ.

Εξάλλου, στα πλαίσια της ως άνω περιγραφείσας εγκληματικής του δραστηριότητας, προκειμένου να καλύψει και να εξασφαλίσει τη νομιμοφάνεια της εκ μέρους του διακινήσεως του προϊόντος του εγκλήματος της παθητικής δωροδοκίας, δημιούργησε και τηρεί από του έτους 1998 μέχρι και την 6.2.2015 στην εδρεύουσα στο Λουξεμβούργο (5 rue Jean Monnet L - 2180 Luxembourg) τράπεζα υπό την επωνυμία «EUROBANK PRIVATE BANK LUXEMBOURG», το υπ' αριθμ. επενδυτικό χαρτοφυλάκιο (portofolio) με την κωδική ονομασία - ψευδώνυμο « (το οποίο περιλαμβάνει τουλάχιστον τους επιμέρους λογαριασμούς με αριθμ. - 1 (ΕΥΡΩ), 240844.152.8 (Λίρες Αγγλίας), 240844.121.8 (Δολάρια ΗΠΑ), 240844.130.7 (ΕΥΡΩ).

Κάνοντας χρήση των ως άνω λογαριασμών:

1. Στις 29.4.2003 ενέβασε στον υπ' αριθμ. τηρούμενο στην Τράπεζα EUROBANK τραπεζικό λογαριασμό του, το ποσό των εβδομήντα οκτώ χιλιάδων (78.000) ευρώ, από τον τηρούμενο στην Τράπεζα με την επωνυμία «EUROBANK PRIVATE BANK», που εδρεύει στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, λογαριασμό του, με αριθμό κωδικού πελάτη **Account No.**

2. Στις 2.7.2003 ενέβασε στον υπ' αριθμ.

τηρούμενο στην Τράπεζα EUROBANK τραπεζικό λογαριασμό του, το ποσό των πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ, από τον τηρούμενο στην Τράπεζα με την επωνυμία «EUROBANK PRIVATE BANK», που εδρεύει στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, λογαριασμό του, με αριθμό κωδικού πελάτη **Account No**

3. Στις 19.9.2003 ενέβασε στον υπ' αριθμ.

τηρούμενο στην Τράπεζα EUROBANK τραπεζικό λογαριασμό του, το ποσό των πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ, από τον τηρούμενο στην Τράπεζα με την επωνυμία «EUROBANK PRIVATE BANK», που εδρεύει στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, λογαριασμό του, με αριθμό κωδικού πελάτη **Account No**

4. Στις 22.9.2003 ενέβασε στον υπ' αριθμ.

τηρούμενο στην Τράπεζα EUROBANK τραπεζικό λογαριασμό του, το ποσό των εβδομήντα επτά χιλιάδων δολαρίων ΗΠΑ (77.000 USD), από τον τηρούμενο στην Τράπεζα με την επωνυμία «EUROBANK PRIVATE BANK», που εδρεύει στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, λογαριασμό του, με αριθμό κωδικού πελάτη **Account No**

5. Στις 22.4.2004 ενέβασε στον υπ' αριθμ.

τηρούμενο στην Τράπεζα EUROBANK τραπεζικό λογαριασμό του, το ποσό των διακοσίων χιλιάδων δολαρίων ΗΠΑ (200.000 USD), από τον τηρούμενο στην Τράπεζα με την επωνυμία «EUROBANK PRIVATE BANK», που εδρεύει στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, λογαριασμό του, με αριθμό κωδικού πελάτη

6. Στις 7.7.2004 ενέβασε στον υπ' αριθμ.

τηρούμενο στην Τράπεζα EUROBANK τραπεζικό λογαριασμό του, το ποσό των είκοσι πέντε χιλιάδων δολαρίων ΗΠΑ (25.000 USD), από τον τηρούμενο στην Τράπεζα με την επωνυμία «EUROBANK PRIVATE BANK», που εδρεύει στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, λογαριασμό του, με αριθμό κωδικού πελάτη **Account No**

7. Στις 16.5.2006 ενέβασε στον υπ' αριθμ.

τηρούμενο στην Τράπεζα EUROBANK τραπεζικό λογαριασμό του, το ποσό των

εκατό χιλιάδων δολαρίων ΗΠΑ (100.000 USD), από τον τηρούμενο στην Τράπεζα με την επωνυμία «EUROBANK PRIVATE BANK», που εδρεύει στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, λογαριασμό του, με αριθμό κωδικού πελάτη **Account No**

8. Στις 10.1.2007 ενέβασε στον υπ' αριθμ.

τηρούμενο στην Τράπεζα EUROBANK τραπεζικό λογαριασμό του, το ποσό των εκατόν σαράντα εννιά χιλιάδων (149.000) ευρώ, από τον τηρούμενο στην Τράπεζα με την επωνυμία «EUROBANK PRIVATE BANK», που εδρεύει στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, λογαριασμό του, με αριθμό κωδικού πελάτη **Account No**

9. Στις 10.1.2007 ενέβασε στον υπ' αριθμ.

τηρούμενο στην Τράπεζα EUROBANK τραπεζικό λογαριασμό του, το ποσό των τετρακοσίων ογδόντα χιλιάδων (480.000,00) ευρώ, από τον τηρούμενο στην Τράπεζα με την επωνυμία «EUROBANK PRIVATE BANK», που εδρεύει στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, λογαριασμό του, με αριθμό κωδικού πελάτη **Account No**

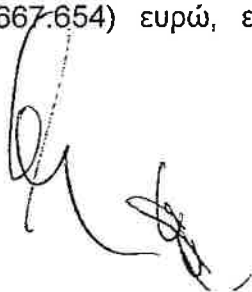
Στον ως άνω τραπεζικό λογαριασμό που τηρούσε στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, από τον οποίο ενέβασε όλα τα ανωτέρω χρηματικά ποσά στους προαναφερομένους τραπεζικούς λογαριασμούς σε τράπεζες της ημεδαπής, πέραν του κωδικού αριθμού πελάτη, έκανε χρήση του ψευδώνυμου «LAPAS» ; προέβη δε στην ενέργεια αυτή με προφανή σκοπό την αποτροπή πάσης συνδέσεως του ονόματός του με τον συγκεκριμένο τραπεζικό λογαριασμό και συνακόλουθα με τα ανωτέρω ποσά που αποτελούν το προϊόν του λεπτομερώς περιγραφόμενου ανωτέρω εγκλήματος της παθητικής δωροδοκίας και εντεύθεν τη διασφάλιση πλήρους μυστικότητας και εχεμύθειας ως προς την ταυτότητα του παραλήπτη των εν λόγω παρανόμων χρηματικών ωφελημάτων (δώρων).

Στους περιεχόμενους στον τηρούμενο από αυτόν, στην Τράπεζα με την επωνυμία «EUROBANK PRIVATE BANK», που εδρεύει στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, υπ' αριθμ. επενδυτικό χαρτοφυλάκιο (portfolio) με την κωδική ονομασία - ψευδώνυμο επιμέρους λογαριασμούς,

εισέρρευσε, μεταξύ άλλων, κατά το χρονικό διάστημα, από το έτος 1998 μέχρι και το 2001, τα κάτωθι ενδεικτικά αναφερόμενα ποσά:

1. Στις 10.4.1998 το ποσό των εκατόν πενήντα έξι χιλιάδων δολαρίων ΗΠΑ (156.000 USD).
2. Στις 14.4.1998 το ποσό των εκατόν σαράντα πέντε χιλιάδων (145.000) ευρώ.
3. Στις 5.1.1999 το ποσό των εκατόν είκοσι τριών χιλιάδων πεντακοσίων σαράντα τριών ευρώ και ογδόντα δύο λεπτών (123.543,82).
4. Στις 18.10.2000 το ποσό των τετρακοσίων σαράντα ενός χιλιάδων διακοσίων δώδεκα και δεκαεννιά λεπτών (441.212,19 δολαρίων ΗΠΑ).
5. Στις 5.10.2001 το ποσό των ογδόντα χιλιάδων δολαρίων ΗΠΑ (80.000 USD).
6. Περί τα τέλη του 2001, εισέρρευσε, αφενός, στον υπ' αριθμ. λογαριασμό, το ποσό των πεντακοσίων εβδομήντα πέντε χιλιάδων (575.000) ευρώ, αφετέρου στον υπ' αριθμ. λογαριασμό, το ποσό των εννιακοσίων εβδομήντα δύο χιλιάδων δολαρίων ΗΠΑ (972.000 USD), συνολικά δε στις 31.12.2001 η συνολική αποτίμηση του ως άνω επενδυτικού χαρτοφυλακίου, μετά την εισροή του προϊόντος των παράνομων ωφελημάτων που έλαβε, ανήλθε στο ποσό του ενός εκατομμυρίου εννιακοσίων είκοσι μιας χιλιάδων τριακοσίων δέκα (1.921.310) ευρώ.

Για τον ίδιο ακριβώς σκοπό, ήτοι να εμφανίσει τα παρανόμως κτηθέντα ωφελήματά του (δώρα), ως νόμιμα εισοδήματά του, κατατιθέμενα σε τραπεζικούς λογαριασμούς με δικαιούχο αυτόν, ατομικώς ή και τους οικείους του (σύζυγο και θυγατέρα), είτε επί σκοπώ αποταμιεύσεως είτε επί σκοπώ επενδύσεως σε διάφορα χρηματοπιστωτικά προϊόντα (επένδυση σε αμοιβαία κεφάλαια, αγορά μετοχών κλπ.), συνέστησε σε άγνωστο μέχρι τούδε χρόνο στην εδρεύουσα στη Σιγκαπούρη τράπεζα με την επωνυμία «SG PRIVATE BANKING» χαρτοφυλάκιο, η συνολική αποτίμηση του οποίου μετά την εισροή του προϊόντος των παράνομων ωφελημάτων που έλαβε, ανήλθε την 1.7.2009 στο ποσό του ενός εκατομμυρίου εξακοσίων εξήντα επτά χιλιάδων εξακοσίων πενήντα τεσσάρων (1.667.654) ευρώ, εξακοσίων εξήντα τριών χιλιάδων

τριακοσίων έξι δολαρίων ΗΠΑ (663.306 USD), οκτώ χιλιάδων εξακοσίων εβδομήντα πέντε Γιεν Ιαπωνίας (8.675 JPY).

Οι προαναφερόμενες τραπεζικές κινήσεις, στις οποίες προέβη και η εν γένει χρήση εκ μέρους του, του χρηματοπιστωτικού συστήματος της ημεδαπής όσο και της αλλοδαπής, έλαβε χώρα με τελικό σκοπό να εμφανίσει τα παρανόμως κτηθέντα ωφελήματά του (δώρα), ως νόμιμα εισοδήματά του, κατατιθέμενα σε τραπεζικούς λογαριασμούς με δικαιούχο αυτόν ατομικώς ή και τους οικείους του (σύζυγο και θυγατέρα), είτε επί σκοπώ αποταμιεύσεως είτε επί σκοπώ επενδύσεως σε διάφορα χρηματοπιστωτικά προϊόντα (επένδυση σε αμοιβαία κεφάλαια, αγορά μετοχών κλπ.).

Τοιαύτες δε πράξεις ενεργεί κατ' επάγγελμα, ήτοι έχοντας διαμορφώσει κατάλληλη υποδομή (διατήρηση τραπεζικών λογαριασμών σε τραπεζικά ιδρύματα της ημεδαπής και της αλλοδαπής, πραγματοποίηση μεγάλου αριθμού συναλλαγών, επί σκοπώ δυσχεράνσεως του εντοπισμού της παρανόμου προελεύσεως των περιερχομένων σε αυτόν χρηματικών ποσών, χρησιμοποίηση ψευδωνύμων, ώστε να διασφαλίζεται η μεγίστη δυνατή εχεμύθεια κλπ., με πρόθεση επανειλημμένης τελέσεως της πράξεως επί σκοπώ πορισμού εισοδήματος.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε, αμέσως στο ακροατήριό του, σε δημόσια συνεδρίαση.

Αθήνα 25-1-2018

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΦΕΤΩΝ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μετά την απαγγελία της παραπάνω απόφασης

Ο Εισαγγελέας αφού έλαβε το λόγο από τον Πρόεδρο πρότεινε να διαταχθεί η απόδοση εγγυοδοσίας.

Οι συνήγοροι του κατηγορουμένου αφού έλαβαν διαδοχικά το λόγο να γίνει δεκτή η έφεση του αρθρ. 492 ΚΠ.Δ. και να διαταχθεί η άρση της κατάσχεσης των ακινήτων και να διαταχθεί η απόδοση των κατασχεθέντων από τον Πρόεδρο είπαν ότι συντάσσονται με την πρόταση του Εισαγγελέα.

Το δικαστήριο, αφού συσκέφθηκε μυστικά στην έδρα του, με παρούσα τη Γραμματέα, κατάρτισε και μέσω του Προέδρου δημοσίευσε αμέσως την απόφαση του Δικαστηρίου με αριθμό 214/2018 ταυτάριθμη, και είναι η εξής:

ΑΦΟΥ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με όσα σχετικά προαναφέρθηκαν πρέπει να γίνει δεκτή η έφεση της (αρθρ. 492 ΚΠ.Δ.)και να διαταχθεί η άρση της κατάσχεσης των ακινήτων και να διαταχθεί η απόδοση των κατασχεθέντων

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ με παρόντα τον κατηγορούμενο
του _____ και της _____ ; γεν. στον Πειραιά το έτος _____ κάτοικο _____
Αττικής οδός _____

ΔΙΑΤΑΖΕΙ να αποδοθεί στην καταθέσασα _____
του _____ η χρηματική εγγύηση των εξακοσίων χιλιάδων (600.000) ευρώ, που
έχουν κατατεθεί ως περιοριστικός όρος για την αντικατάσταση της προσωρινής
κράτησης του κατηγορουμένου _____ σε εκτέλεση του _____

υπ' αριθμ. 9/2015 Διάταξη του Ανακριτή Ν.4022/2011 Προέδρου Πρωτοδικών Νικολάου Τσιρώνη και Επίκουρου Ανακριτή Ν. 4022/2011 Πρωτοδίκη Χριστόφορου Μάρκου για την οποία έχει συνταχθεί η έκθεση εγγυοδοσίας του Γραμματέα του Πρωτοδικείου Αθηνών με αριθμό 264/2015 από την οποία προκύπτει ότι έχει κατατεθεί σ' αυτόν το ισόποσο γραμμάτιο σύστασης παρακαταθήκης του Τ. Π. κ Δ. Αθηνών με αριθμό 705784/29-4-2015.

ΔΕΧΕΤΑΙ την με αρ. 503/ 6-10-2016 έφεση της

ΑΙΡΕΙ τη δέσμευση του ημίσεως (κατά το εξ αδιαιρέτου μερίδιό της) της επί της οδού Αττικής, (πρωην) κοινής οικίας της ανωτέρω και του πρώην συζύγου της, κατηγορουμένου.

ΑΙΡΕΙ τη δέσμευση του ημίσεως (κατά το εξ αδιαιρέτου μερίδιο του κατηγορουμένου) της επί της οδού (πρωην) κοινής οικίας αυτού και της πρώην συζύγου του

ΕΠΙΚΥΡΩΝΕΙ τις από 3-2-2015 εκθέσεις έρευνας σε οικία του της Δ.Α.Α./Υ.Δ.Ε.Ζ.Ι./ ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ παρουσία και του Ανακριτή Ν.4022/11 κ. ΤΣΙΡΩΝΗ Νικολάου

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την απόδοση των κατασχεθέντων στον ιδιοκτήμονα όπως αυτά αναλυτικά αναφέρονται στις ως άνω εκθέσεις κατασχέσεως.

ΑΙΡΕΙ την υπ' αριθμ. 33/2014 Διάταξη του Ανακριτή Ν.4022/2011 Σπυρίδωνα Γεωργουλέα, Προέδρου Πρωτοδικών με την οποία είχε διαταχθεί η δέσμευση και το άνοιγμα τυχόν διατηρουμένων σε οποιοδήποτε πιστωτικό ίδρυμα ή χρηματοπιστωτικό οργανισμό στην Ελλάδα θυρίδων θησαυροφυλακίου με αποκλειστικό δικαιούχο ή συνδικαιούχο με τρίτα πρόσωπα του κατηγορουμένου

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε, αμέσως στο ακροατήριό του, σε δημόσια συνεδρίαση.

Αθήνα 25-1-2017

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΦΕΤΩΝ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Βεβαιώνεται ότι η παραπάνω
απόφαση
υπογράφηκε και καταχωρήθηκε
στο ειδικό βιβλίο την
2-3-18
με αριθμό .....565.....

Η Γραμματέας
Ερασμία Κανατά